71STE JAARGANG No. 9211

DONDERDAG 30 DECEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

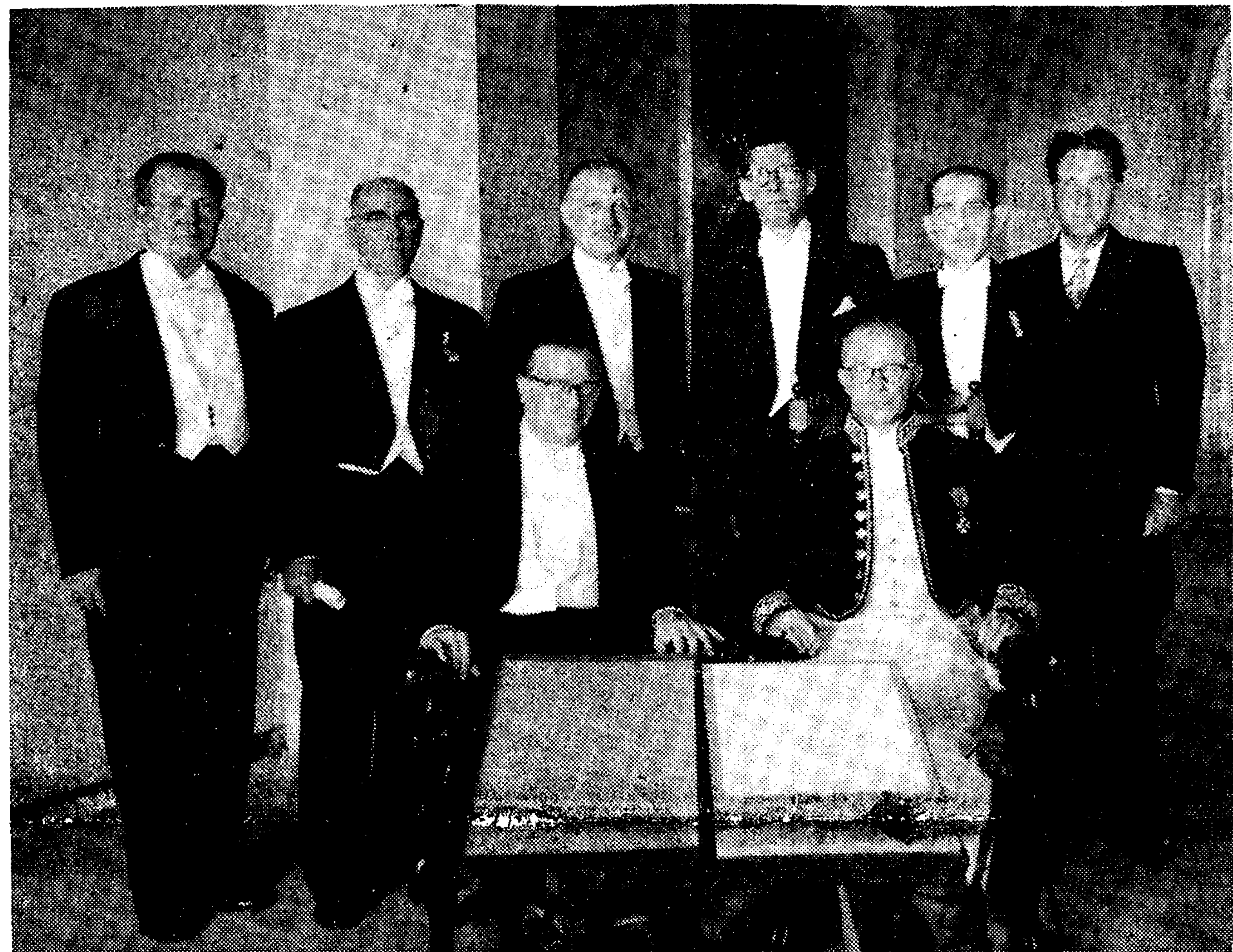
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3558. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Historisch ogenblik in geschiedenis der Nederl. Antillen

De gouverneur kondigt Statuut af in plechtige Statenzitting

Willemstad. — In een korte doch stijlvolle plechtigheid is gistermorgen het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden door Z. Exc. Gouverneur A. A. M. Struijcken op plechtige wijze afgekondigd. Een uitgelezen gezelschap van vooraanstaande persoonlijkheden uit de Antilliaanse gemeenschap had zich in de Statenzaal verzameld ten einde getuige te zijn van de voorlezing van de Acte van 15 December 1954 houdende bevestiging van de nieuwe rechtsorde zoals deze is vervat in het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, en van het Statuut. Het exemplaar van het Statuuut voor de Nederlandse Antillen lag tentoongesteld op een lessenaar voor het spreekgestoelte. Na de afkondiging van de Acte van Bevestiging hield de Gouverneur een rede, welke door de voorzitter der Staten, de heer J. Yrausquin werd beantwoord en besloten met een driewerf hoezee op H.M. de Koningin.

Deze foto van Z. Exc. Gouverneur A.A.M. Struycken en de leden van de Regeringsraad werden gisteren ten Gouvernementshuize genomen. Zittend naast Z. Exc. de Gouverneur de heer E. Jonckheer, voorzitter van de Regeringsraad. Staande van links naar rechts de landsministers Beaujon, Lampe, v.d. Meer, Booi, v. Romondt en de secretaris van de Regeringsraad, de Vries. Op de voorgrond een exemplaar van het Statuut.

„De dag van heden stemt ons ernstig"

Reeds lang voor 10 uur, het ogenblik waarop de historische plechtigheid een aanvang zou nemen, had zich voor het gebouw der Staten een grote menigte verzameld, die aangroeide naarmate meer genodigden de trappen naar de hoofdingang bestegen. Verschillende politieke figuren werden met gejuich ontvangen. Voor het front van het gebouw stond een erecompagnie der Mariniers onder leiding van kapitein Knegtmans, alsmede de Marinierskapel der Koninklijke Marine opgesteld. Bij aankomst van Z. Exc. de Gouverneur bracht de compagnie de voorgeschreven eerbewijzen.

Inmiddels had de voorzitter der Staten, de heer J. Yrausquin, de Plechtige Buitengewone Openbare Vergadering der Staten geopend teneinde de leden Gerharts, Lopez en Croes tot leden van de Commissie van in- en uitgeleide te benoemen. De vergadering werd daarna geschorst. Tegenover het hoofdspreekgestoelte hadden (aan de regeringstafel) plaats genomen de heren J. Yrausquin, voorzitter der Staten; R. J. Isa, plaatsvervangend voorzitter der Staten, en A. H. M. van Weel, Griffier der Staten.

Rechts van het hoofdspreekgestoelte (aan de zijde van de perstribune) zaten de leden van de Regeringsraad, de landsministers E. Jonckheer, W. F. M. Lampe, A. E. Booi, S. W. v.d. Meer, Beaujon en E. J. v. Romondt, alsmede de secretaris van de Regeringsraad, de heer F. P. de Vries. Vervolgens de heer Gezaghebber van Curaçao, M. P. Gorsira, en verschillende militaire autoriteiten, waaronder de Commandeur H. Bos, de Chef Staf Marine Overste Bientjes, de Commandant Marinebasis Parera Overste De Jong, alsmede de Commandant van Hr Ms „Van Speyk" Overste Van Strien.

Aan de andere zijde hadden plaats genomen de leden van de rechterlijke macht, de geestelijkheid, waaronder Mgr A. v.d. Veen-Zeppenfeldt, de Z.E. Pater Vicaris L. van Rooy en de fraters Radulphus, Franciscus en Canutus. Onder de verdere genodigden merkten wij op de heer ir H. ter Meulen, directeur CPIM/CSM; de heer M. Koster, directeur WIB van de KLM; de heer Nederhorst, Shon Cai Winkel, R. A. C. Henriquez, W. F. G. Mensing, leden van het consulaire corps, leden van de Raad van Advies, de Hoofdcommissaris van Politie, alsmede de leden van het Statencollege met uitzondering van de heer Cola Debrot en de afgevaardigden van de A.V.P. Op de gereserveerde tribune hadden bovendien verschillende prominente figuren uit de Antilliaanse samenleving plaats genomen. Ook mej. De Vink, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, die, zoals bekend voor de UNESCO een kort bezoek aan ons eiland brengt, woonde de plechtigheid bij.

Het historisch ogenblik

Enige minuten voor tien betrad Z.E. Gouverneur Struycken, binnengeleid door de Commissie van Ontvangst, de Statenzaal en begaf zich naar het spreekgestoelte: Mevr. Struycken, die vergezeld was van de directeur van het kabinet van de Gouverneur, de heer F. v.d. Valk, nam op de eerste rij voor de regeringstafel plaats. De Gouverneur maakte aanstonds een aanvang met de voorlezing van de Acte van Bevestiging. Hierna hield hij de volgende rede:

„Nu de zojuist door mij voorgelezen woorden van onze geliefde Vorstin, Hare Majesteit koningin Juliana, hoofd van het Koninkrijk, in uw midden hebben geklonken, pas mij nog slechts een kort woord.

Dit woord moge in de eerste plaats zijn een gelukwens aan de Antilliaanse Nederlanders om datgene wat — na zoveel jaren te zijn nagestreefd — thans is bereikt, de inwerkingtreding op heden van het Statuut voor een koninkrijk in nieuwe vorm als in dat Statuut omschreven. Moge — en dit is mijn hartgrondige wens — dit Statuut ten voordele strekken van de Nederlandse Antillen ook in dier voege, dat het zal bijdragen tot het persoonlijk geluk van ieder zijner bewoners en vóór al tot nut van het algemeen.

Er is nog een tweede wens, welke ik hieraan wil verbinden. Steeds meer tekenen zich de twee methoden af, waarlangs door de twee grootste machten ter wereld de ontwikkeling der volken wordt geleid. Enerzijds de methodiek van de dwang, anderzijds de methodiek van de vrijheid. Berust de verantwoordelijkheid voor het welzijn van het volk in de landen, waar de methodiek van de dwang wordt toegepast, krachtens de aard van het systeem, op slechts enkele personen, dáár waar de vrijheid tot beginsel van staatsrecht werd gekozen, berust de verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van het volk op ieder lid der volksgemeenschap.

Nu dit beginsel der vrijheid tegenover de gehele wereld zo nadrukkelijk in de considerans van Hare Majesteits acte van bevestiging en in het Statuut zelf is gesteld, strekt onze verantwoordelijkheid zich uit tot buiten de Koninkrijksgrenzen, welke door het Statuut zijn getrokken. Dit betekent, dat in onze verantwoordelijkheid mede begrepen is de wereld thans te tonen, dat deze gekozen methodiek de juiste is voor het geluk en de ontwikkeling der volken.

Mijn wens is derhalve tevens, dat onze gemeenschap, met Gods hulp, de wil en de kracht daartoe moge vinden."

De voorzitter der Staten, de heer J. Yrausquin, beantwoordde de rede van de Gouverneur als volgt:

„Excellentie,

In de allereerste plaats moge het mij als voorzitter van dit college, dat krachtens artikel 97 der Landsregeling het gehele volk van de Nederlandse Antillen vertegenwoordigt, vergund zijn u dank te zeggen voor de uitgesproken gelukwens met de dag van heden, die een nieuw tijdperk inluidt.

Nieuw, niet alleen voor de Antillen, maar ook voor het Koninkrijk der Nederlanden en als voltooiing van een zich inwendig voltrokken hebbende evolutie zelfs nieuw voor de gehele wereld, waarmee een voorbeeld gesteld wordt, dat in deze tijden van onrust, wantrouwen, achterdocht en vrees weldadig aandoet.

Met de afkondiging van het Statuut is de laatste etappe afgelegd van de weg, die tot de zelfstandigmaking van ons Rijksdeel geleid heeft. Deze weg is niet altijd effen geweest en als wij terugblikken om na te gaan wat in het laatste decennium is gebeurd, dan zien wij in de eerste plaats een commissie uit de Staten der Nederlandse Antillen, steunende op de Koninklijke rede van December 1942, de politieke verlangens van ons volk in het moederland bepleiten. Dat was een zeer laudabele daad, want elk volk, dat zichzelf respecteert, moet baas in eigen huis zijn. Dan volgt een intensief en vreedzaam overleg, waarbij zoveel mogelijk met de belangen van de deelnemende landen rekening is gehouden.

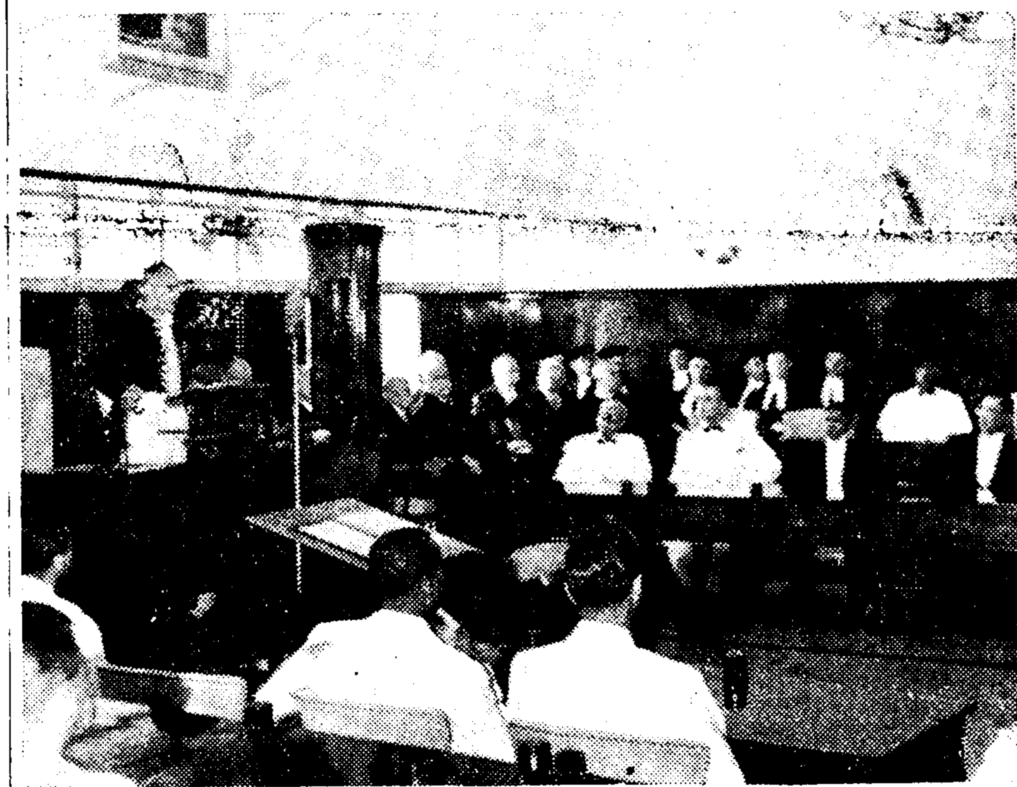
Is het vaak mocilijk bij een overleg tussen twee partijen een compromis te vinden, tussen drie partijen is dit uiteraard des te moeilijker. Zeer zeker, wanneer men voor ogen houdt, dat de partijen als landen bestaan met zo verschillende belangen. Door hantering in volle omvang van Haar grondwettelijke bevoegdheden, heeft Oranje hierbij de leiding gegeven en hiermede is opnieuw het bewijs geleverd van Haar medeleven met de gehele bevolking van het Koninkrijk. Dit verdient ook opnieuw de erkentelijkheid van de gehele natie, want vooral in tijden van geestelijke strijd en zorg is deze band de alles overheersende, die alle moeilijkheden weet te overwinnen.

Op deze wijze is eindelijk vorm gegeven aan een nieuw Koninkrijk, waarin ons Rijksdeel in vele opzichten volledige zelfstandigheid heeft verkregen, terwijl wij tevens in staat zijn die aangelegenheden gezamenlijk te behartigen, welke om reden van efficiency het best samen behartigd dienen te worden. De nieuwe rechtsorde geeft dan ook aan geen der delen „onafhankelijkheid", doch voorziet in een door doelmatige samenwerking begrensde zelfstandigheid; een zelfstandigheid, die voldoende is om deze landen in staat te stellen zich met de kracht van het eigen volk te ontwikkelen en te ontplooien. Voor ons Koninkrijk is vandaag een nieuwe era aangebroken, een tijdrekening, die met gouden letters in onze politieke geschiedenis geschreven zal worden, want met de bereikte resultaten hebben wij de beschaafde wereld getoond, dat kleine volkeren, zonder tekort te doen aan hunne zelfstandigheid, via ecolutionaire weg een plaats in de wereldgemeenschap kunnen verwerven. Moge

(Vervolg op pagina 5)

Adjudant Brul wist zijn pupillen met stiptheid te dirigeren. Onder enorm grote belangstelling van de zijde van het publiek, speelde de Marinierskapel de taptoe, welke de Gezaghebber M.P. Gorsira werd aangeboden. Omringd door mariniers met brandende fakkels stond de kapel opgesteld voor de ingang van het Postkantoor. De Curom zond de taptoe direct de aether in.

De plechtigheid in de Statenzaal tijdens het voorlezen van de Acte van Bevestiging van het Statuut door Z. Exc. Gouverneur Struycken. Voor het spreekgestoelte bevindt zich het exemplaar van het Statuut, dat de handtekeningen bevat van H.M. de Koningin, Min. President Drees, min. Kernkamp, alsmede de heren Currie en Jonckheer, resp. voorzitters van de Regeringsraad van Suriname en de Nederlandse Antillen.

★ ★ ★ Geen geestdrift

Na de vele en langdurige voorbereidingen op de nieuwe staatkundige toestand, zoals deze op 15 December j.l. werd bevestigd, ontgaat in de Nederlandse Antillen toch nog velen de betekenis van de dag van gisteren, waarop het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, officieel werd afgekondigd. Het is een zeer eigenaardig feit, dat het Antilliaanse volk door deze historische gebeurtenis eigenlijk helemaal niet gegrepen werd en er zich opvallende onverschillig voor betoonde. Zelfs de leiders van dit volk wisten letterlijk te elfder ure (op de dag voorafgaande aan die waarop de afkondiging van het Statuut plaats vond) nog niet, of zij het volk in staat zouden stellen feest te vieren of niet. De dagbladen konden op het nippertje het bericht publiceren, dat de regering besloten had de dag van 29 December 1954 tot een algemene feestdag te verklaren.

Het ging niet van harte. Ieder elan en overtuiging ontbrak aan de wijze waarop de Nederlandse Antillen zich opmaakten hun vele eeuwen verlangde en uiteindelijk verkregen zelfstandigheid feestelijk te vieren.

Men vraagt zich af wat hiervan wel de oorzaken waren. Werd de verkregen vrijheid wellicht als een schijnvrijheid beschouwd? Hebben bepaalde factoren er de glans aan ontnomen?

Zij, die trachten hierop een antwoord te geven, beginnen met te zeggen, dat men zich in Nederland over de vaststelling van de nieuwe staatkundige orde al evenmin erg druk heeft gemaakt. Steekproeven, door journalisten onder het volk genomen, wezen uit, dat het langs de mensen heenging en dat velen niet eens wisten, wat er eigenlijk gebeurd is.

Een dergelijk antwoord onthult echter niets omtrent de oorzaken waardoor het volk van de Nederlandse Antillen het historische feit van de volledige autonomie ongeïnteresseerd naast zich neer legt. Men zou evengoed het feit van een bloedige omwenteling in Zuid-Rhodesia kunnen verklaren en vergelijken met dat van een revolutie in IJsland. En men kan dan wel tegenwerpen, dat Nederland toch een Rijkspartner van de Antillen is en dus nauw bij het gebeuren betrokken is. Doch dan blijft toch nog het grote verschil, dat de Antillen datgene verwerven waarnaar zij eerder hebben uitgezien, terwijl het moederland slechts een toestand, die eeuwenlang bestaan heeft, corrigeert. Met het gevolg, dat er voor de Antillen reden tot feestelijk enthousiasme was, veel meer dan voor Nederland.

Natuurlijk is het jarenlang rekken der besprekingen, die aan de volledige zelfstandigwording der Nederlandse Antillen zijn voorafgegaan, mede de oorzaak, dat het volk onverschillig werd, en dat zijn geestdrift, zo die op een bepaald ogenblik dan al bestaan mocht hebben, luwde en door een ietwat geforceerde feestvreugde niet voldoende meer opgewekt kon worden. Het spontane heeft bij de volkeren in de latijns-amerikaanse hemisfere nu eenmaal een grote betekenis.

Doch er is nog iets veel belangrijkers, waarom die echte feestvreugde om wat eindelijk werd verkregen, is uitgebleven. De staatkundige autonomie heeft pas reële betekenis, wanneer zij wordt gecompleteerd door de autonomie van de geest, het culturele en sociale zelfstandig zijn.

En aan deze zelfstandigheid, aan dit Statuut van de geest zullen de leiders van het Antilliaanse volk thans zonder uitstel moeten gaan arbeiden, opdat de staatkundige zelfstandigheid geen farce worde. Deze taak rust thans op de schouders onzer politieke, culturele en godsdienstige leiders.

Een kolossale arbeid, die geen enkele „Spielerei" gedoogt, doch met grote ernst, de zaak waardig, zal moeten worden aangepakt.

En het is hierop, dat het Antilliaanse volk wellicht wacht om in een werkelijk enthousiasme uit te barsten en alle straten vol vlaggen te hangen.

Hiernaar kijkt het uit en hierop blijft het hopen. Te worden een volk, dat zich zelfstandig weet te gedragen, niet alleen in de domeinen van de staatkunde en de politiek, maar ook en nog veel meer in die van het veel belangrijker leven van de geest.

Nieuw feuilleton

De Engel van San Francisco

Anneke Villard loopt mee in de pantoffelparade door een der hoofdstraten van San Francisco. Anneke Villard komt van een obscuur dorp in Kentucky. Zij is bovenmate knap en wordt door iedereen aangestaard

We zijn in de zeventiger jaren van de vorige eeuw, Frankrijk is ineengestort en rampspoed heerst in Europa. Maar de jonge stad San Francisco, de stad van gouddelvers en rijk geworden avonturiers, bruist van vitaliteit.

Betere omgeving had een eerzuchtig en uitgeslapen, doch ridderlijk meisje als Anneke Villard zich niet kunnen dromen. Zij raakt verwikkeld in een adembenemende reeks van avonturen, die alle te doen hebben met menselijke ijdelheid en gelddorst, maar ook met liefde en goedheid van hart.

Het boeiende relaas hiervan, met oorspronkelijkheid en prikkelende humor geschreven, kunt u lezen in ons nieuwe feuilleton, dat vandaag begint.

Nieuwe oppositie richt eerste pijlen op jonge Antilliaanse regering

Staten wachten tevergeefs op regeringsverklaring

Willemstad. — In een vergadering der Staten, die slechts een aantal routine-stukken had af te handelen, doch desondanks toch nog ruim drie uur in beslag nam, heeft de nieuwe oppositie haar eerste pijlen afgevuurd op de regering, die vertegenwoordigd door de landsministers Jonckheer, Booi en Beaujon, zich weinig overtuigend verweerde. De heer Da Costa Gomez was de centrale figuur in het nu en dan nog al vinnige doch door humor gemilderde debat. Hij liet, wat men noemt, niets over zijn kant gaan. Zijn optreden alsmede dat van zijn fractiegenoten Dip en Römer, doet voorzien, dat de regering in de toekomst nog menig zwaar duel zal hebben uit te vechten.

De genoemde landsministers werden eergisteravond gesecondeerd door de adviseurs Scholten (Financiën) en Van As (Onderwijs). Alle Statenleden, behalve die der AVP-fractie waren aanwezig, terwijl de plaats van Cola Debrot nog open bleef.

Gebruik makend van art. 50a van het Reglement van Orde der Staten waren door het lid I. C. Debrot een aantal vragen ingediend, gericht aan de landsminister voor Onderwijs en Volksontwikkeling.

Onder de Ingekomen Stukken figureerde een schrijven van de voorzitter van de Regeringsraad, waarin werd medegedeeld, dat de regeringsverklaring eerst na 1 Januari zou worden afgelegd, en waarin werd verzocht punt 11 (Ontwerp-landsverordening tot het heffen van grondbelasting) van de agenda af te voeren.

De heer Da Costa Gomez vroeg of de Regering het plan heeft een ander Ontwerp grondbelasting in te dienen. Wil zij de beginselen, waarop het ontwerp is opgetrokken, herzien, of wil zij technische verbeteringen aanbrengen?

De heer Braam zeide, dat het mede n.a.v. de vragen van de heer Gomez zin heeft de brief naar de 2e Vaste Commissie te verwijzen. En aldus werd besloten.

De heer Jonckheer verklaarde nog niet te willen afwijken van de procedure van het Reglement van Orde en geen debat in deze zaak te willen beginnen.

Anderhalf uur!

De behandeling van een zevental adviezen van Commissies nam daarna ruim anderhalf uur in beslag. Het debat over het Advies betreffende de contra-signering werd ingeleid door de heer Römer, die gaarne zou willen, dat de Regering haar oordeel uitspraak over de wenselijkheid van de departementale indeling.

De heer Gomez verduidelijkte, dat zijn fractiegenoot gaarne nu reeds zekerheid wilde hebben, dat de Regering aan de voornaamste bezwaren tegemoet zal komen. Hij stelde enkele technische wijzigingen voor, waarvan de voornaamste was, dat hij de zinsnede „subjectieve inzichten van de Regeringsraad" wilde doen wijzigen in „een algemeen geformuleerde taakverdeling".

Hierover ontspon zich een langdurig debat. De heer Isa zeide het voor wat betreft de laatste opmerking van de fractieleider van de NVP niet met hem eens te zijn. De brief wil critiek geven op vroegere praktijken.

De heer Gomez zeide het te betreuren wanneer de critiek naar het verleden terugwijst.

Ook de heer v.d. Hoeven meende, dat het woord „subjectief" te kras is. Hij kon de heer Gomez aanvoelen. Het accent van de brief ligt iets verkeerd. Hij lanceerde het tussenvoorstel de tekst te doen luiden: dat noch de ondertekening door leden van de Regeringsraad van het aanbiedingsformulier, noch de contrasignering van een vastgestelde landsverordening dienen afhankelijk te zijn van een tot op heden steeds wisselende taakverdeling van de Regeringsraad.

De heer Lopes (Bovenwinden) zeide hierna het langdradige betoog van de heer Gomez beluisterd te hebben en het er niet mee eens te zijn. Wel was hij het eens met de heer Isa. De Staten willen wel degelijk critiek op het verleden uitoefenen.

Gomez, opnieuw het woord nemend, zeide dat de heer v.d. Hoeven in beter Nederlands — want hij is immers een Nederlander — heeft gezegd, wat hij ook bedoelde. De woorden van de heer Lopes liet hij langs zijn koude kleren afgaan. Als er critiek is, dan zij deze gericht aan alle voorgaande regeringen.

De heer Isa verklaarde toen geen bezwaren te hebben tegen de wijzigingen als door de heer Gomez voorgesteld.

Doch, aldus de heer Debrot, nu een regeringsverklaring is uitgebleven, is het wellicht beter het stuk naar de commissies terug te verwijzen.

Toen Gomez opnieuw het woord wilde nemen, werd hem de pas afgesneden door de voorzitter, die zeide, dat hij reeds vier maal aan bod was geweest en dat het zachtjesaan welletjes was. Op die manier werkt men niet aan het belang van de Nederlandse Antillen, aldus de voorzitter.

Nadat de heer Gomez verklaard had het met deze zienswijze eens te zijn, werd het voorstel v.d. Hoeven overgenomen.

Geen taktiek!

Naar aanleiding van het tweede advies inzake het nader verslag op de begroting der Landsloterij voor 1955 stelde de heer Dip enige technische wijzigingen voor, welke werden overgenomen. Omtrent het advies inzake het Voorlopig Verslag op de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Ziekteregeling 1936, vroeg de heer Römer, wat de Regering denkt te doen met het rapport van Esveld. De heer v.d. Hoeven kwam tussenbeide met de opmerking, dat hij de taktiek van de overzijde doorkreeg. Waarop de heer Gomez repiceerde, dat er van taktiek geen sprake was. Hij had bij de opmaak der adviezen wegens buitenlands verblijf niet tegenwoordig kunnen zijn.

(Vervolg op pagina 6)

KVP bestuur aan dis verenigd met mej. dr J. de Vinke

Willemstad. — Gisteravond, de avond van de afkondiging van het Statuut van het Koninkrijk, bood het Bestuur van de K.V.P., Mej. Dr J. de Vinke, K.V.P.-lid van de Nederlandse Tweede Kamer dre Staten-Generaal en lid van de Nederlandse delegatie in de Sociale- en Economische Raad van de Verenigde Naties, een diner aan op Chobolobo.

Een overzicht van de K.V.P.-dis in Chobolobo. Van links naar rechts (boven): de heren P. Maduro en E. Morkos; de dames Dr J. de Vinke en Resa Panneflek; de heer H. v. Delden. (Beneden van l.n.r.) de heren D. L. Capriles, J.H. Sprockel, Dr Ch. de la Try Ellis, Mr I.C. Debrot.

Zoals onze lezers weten, brengt mej. dr De Vinke op het ogenblik een bezoek aan de Nederlandse Antillen en Suriname.

Aan de dis zaten de leden van het Dagelijks Bestuur van de K.V.P., de heren E. J. Morkos, H. M. van Delden, P. M. Maduro en V. C. Vinck en de leden van Adviesraad van de K.V.P., de heren Ch. de la Try Ellis, J. H. Sprockel, I. C. Debrot en D. L. Capriles en mej. R. M. Panneflek.

Van een korte tafelrede maakte Voorzitter Elias J. Morkos gebruik om enkele woorden te wijden aan de betekenis van deze voor de Antillen en het Koninkrijk zo belangrijke en gedenkwaardige dag. Hij sprak de hoop uit, dat de drie deelgenoten in het nieuw Verenigd Koninkrijk als in het verleden elkander zullen vinden, om eendrachtig samen te werken tot heil van allen, die leven onder de Nederlandse driekleur en onder de bezielende leiding van onze beminde Vorstin en het Huis en Oranje. Voorts verklaarde de heer Morkos, dat het voor de kleine zuster van de grote K.V.P. in Nederland een ware eer en een voorrecht was om een K.V.P.-vertegenwoordigster van het Nederlandse Volk in haar midden te mogen hebben op deze dag. Nog kort geleden heeft de heer Morkos van de gastvrijheid van de Nederlandse KVP kunnen genieten gedurende zijn verblijf in Nederland ter bijwoning van de bevestiging van het Statuut.

Met de wens, dat het contact, dat tot dusver tussen beide KVP's bestond, hechter moge worden in de toekomst, besloot de heer Morkos zijn rede.

Namens de Raad van Advies van de KVP sprak alsnog de heer De la Try Ellis enkele woorden, waarin hij de eeuwenoude banden tussen Nederland en de Antillen memoreerde. Dat deze na de afkondiging van het Statuut bestendigd moeten blijven, was de innige wens van de spreker.

Dr De Vinke dankte in enkele welgekozen woorden voor het allerwege en speciaal van de KVP Curaçao ontvangen hartelijke onthaal en gewaagde van de prettige herinneringen aan dit bezoek aan de Antillen. Doch behalve de aangenome indrukken, die zij hier heeft opgedaan, neemt zij de persoonlijke overtuiging mede, dat de beide KVP's in de toekomst ook zullen blijven samenwerken tot welzijn van onze respectievelijke volkeren.

Journaal v.d. Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade maakte gisteren 3 P.V.'s op, moest 39 maal assistentie verlenen en behandelde ook een ongeval met vuurwerk.

Van Speijk heeft defect aan roer

Willemstad. — De op Curaçao gestationeerde „Van Speijk", die dezer dagen terugkeerde van een 15-daagse reis naar Panama en Colombia, is enkele dagen in het dok gegaan van de Pletterij Nederhorst. Het bleek dat een der roerpennen was gebroken. Vandaag zal het regat het Wilhelminadok weer verlaten en de ligplaats aan de steiger op de Marinebasis tot 22 Januari innemen. Op deze dag vertrekt het oorlogsschip naar Nederland.

De gelijkstelling van einddiploma's in Nederland en de Ned. Antillen

's-Gravenhage. — De Nederlandse Staatscourant bevat een besluit van de staatssecretaris van Onderwijs, waarin o.m. wordt bepaald, dat het einddiploma middelbare school voor meisjes, verkregen in de Nederlandse Antillen tengevolge van een examen, waarvoor de eisen en regeling vastgesteld zijn in bijlage XIII van het M.O.-besluit van 1952 voor de Antillen, gelijkgesteld wordt met het getuigschrift [illegible] met goed gevolg afgelegd eindexamen van een openbare of [illegible] der M.O.-wet aangewezen bijzondere middelbare school voor meisjes [illegible] in art. 10bis onder B van het besluit.

[illegible] in Staats-Courant verschenen

[illegible] besluit de gelijkstelling van het einddiploma ener hogere [illegible] verkregen in de [illegible] tengevolge van een examen, [illegible] de eisen en regeling vastgesteld in Bijlage XII van het M.O.-besluit 1952 voor de Nederlandse Antillen, met het einddiploma ener handelsschool met vijfjarige cursus, welke ten tijde van de uitreiking van het diploma voldeed aan de door de minister van onderwijs bij beschikking van 24 Februari 1925, zoals deze beschikking laatstelijk is gewijzigd, vastgestelde voorwaarden, waaronder handelsscholen kunnen worden erkend, als bedoeld in art. 10bis onder C van het besluit.

Chobolobo en Statuutdag

Willemstad. — Het was gisteravond weer echt gezellig op Chobolobo. Er waren twee kleine party's, een van een dertig personen van de K.L.M., en een van het K.V.P.-bestuur. Verder kwamen nog vele anderen genieten van de frisse feërieke verlichte tuin langs de Schottegatweg. Het was lekker druk, er werd gegeten (O, wat is die keuken toch goed) en de benen gingen van de grond op de maten van de op de Philips pickup gespeelde platen. Barkeeper Julian „mixed" heel wat drankjes. Er heerste weer de echte sfeer, van lang geleden.

Huldiging in het Postkantoor

Willemstad. — In het kantoor van de heer Breusers, Hoofd van de Posterijen, vindt morgenochtend om half negen een huldiging plaats van de heer W. R. A. Goilo, die op 1 Januari as. zijn 30-jarig ambtspubileum viert. Aan belangstelling zal het de heer Goilo morgen en op 1 Januari zeker niet ontbreken. De heer Goilo is een zeer bekend figuur in de Curaçaose gemeenschap.

Phillip-Gerharts winnen Dick Capriles Beker

Willemstad. — Dinsdag 5 uur werd er op de tennisbaan op Mundo Nobo de finale gespeeld om de Dick Capriles-beker voor heren dubbel door de finalisten M. Schotborgh en J. Kion enerzijds en G. Phillip en H. Gerharts anderzijds.

In het begin leek het er op dat Schotborgh en Kion de overwinning zouden behalen door brilliant en afmakend spel. Bij de eerste set namen ze dan ook de leiding met 3-1 en 5-3 Wij hebben dan ook genoten, vooral van de spelwijze van de heer Kion. Het was jammer voor hem, dat zij later de leiding moesten afstaan en daardoor de kans op de fraaie beker misten. Phillip en Gerharts wisten met 7-5 en 6-3 de uiteindelijke leiding te nemen en tevens beslag te leggen op de beker. Het was al met al een zeer interessante wedstrijd. Na afloop van de wedstrijd reikte de heer Chundro, voorzitter van R.C.C. met een toepasselijk woord de beker uit aan de winnaars. Ook werd tegelijker tijd de beker uitgereikt aan de winnaars mixed dubbel, t.w. Mevr. Easton en de heer Gerharts. Deze beker werd beschikbaar gesteld door de heer Juan Isa. De heer Chundro bedankte de schenkers van deze bekers en bedankte tevens al de deelnemers en medewerkers voor hun medewerking aan dit geslaagde tennistournooi.

Gevangeniskleed terug naar de bajes

Willemstad. — Ingevolge de gratie, die tergelegenheid van de plechtige afkondiging der bevestiging van het Statuut werd verleend, zijn gisteren 16 gevangen ontslagen.

Deze genade viel zo plotseling uit de lucht, dat sommigen niet over de kleding hunner vrijheid beschikten en per auto in hun straf-uniform naar hun woonplaats vervoerd werden, alwaar de auto bleef wachten om de gestroopte gevangenishuid minus inhoud terug te voeren naar de bajus.

Telegram voor Koningin Juliana

Willemstad. — Gisteravond heeft Z. E. de Gouverneur aan H.M. de Koningin, die momenteel in Hotel Post te Sankt Anton in Zwitserland vertoeft, het volgende telegram verzonden:

Gevolg gegeven aan het verzoek van de Voorzitter van de Staten der Nederlandse Antillen in Plechtige Buitengewone Openbare vergadering dier Staten gedaan, moge ik Uwe Majesteit namens de bevolking der Nederlandse Antillen de eerbiedige gelukwensen en betuigingen van aanhankelijkheid aanbieden ter gelegenheid van deze zo gedenkwaardige dag.

w.g.
Struycken

Proclamatie van 29 December in Staatsblad

's Gravenhage. — Het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden 596 en de „Buitengewone Nederlandse Staatscourant officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden" van gisteren bevatten de „Proclamatie van 29 December 1954, houdende de plechtige afkondiging van de nieuwe rechtsorde voor het Koninkrijk, zoals deze is vervat in het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden en van de acte van bevestiging van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden". Dan volgt de tekst van de acte van bevestiging en het Statuut voor het Koninkrijk. In de buitengewone Nederlandse Staatscourant is de tekst van de acte van bevestiging groot opgemaakt.

Kort na de aankomst van de Zwitsers werd er reeds een blitzlamp in hun richting afgevuurd. Het resultaat van dit (foto-)schot ziet men hierboven; opgewekt poseerden de gasten met in hun midden de aardige PAA-stewardess en CVB-bestuursleden.

Grasshoppers op Curacao
Vliegtuig landt (keurig) op drie motoren

Willemstad. — Omstreeks half elf gisteravond landde op de Dr Albert Plesman Luchthaven een toestel van de Pan American op drie motoren. In dit toestel bevond zich de Zwitserse voetbalclub "Grasshoppers", die hedenavond op Curaçao een wedstrijd speelt, tegen het Bondselftal. Een commissie van ontvangst, bestaande uit de vier CVB-Bestuursleden Walter van Rosberg, J. Peukert, Od. Willems en Curiel was aanwezig ter verwelkoming. Verder waren verschillende op Curaçao woonachtige Zwitsers naar het vliegveld gekomen om het bekende Zwitserse elftal te begroeten.

De voetballers werden, na door Fischer te zijn gekiekt, via de Vreemdelingendienst en Douane, die zich zoals altijd van de vlotte zijde lieten zien, naar buiten geloodst om met een grote Bakhuis bus naar het Park Hotel te worden gereden. Edoch, hadden de sprinkhanen pech met het vliegtuig, het scheen dat de pech hun op Curaçaose bodem achtervolgde, want de Bakhuis bus kreeg ook panne. Met busjes en taxi's die langs kwamen zijn de voetbalcracks tenslotte in het Park Hotel gekomen. Hier schaarden allen zich om enkele tafels en er werd tot laat op de avond geconverseerd.

De heer Trinler, oud-directielid van de Hollandsche Bank Unie, thans Consul van Zwitserland, woonachtig op Aruba, deelde mede dat hij een beker beschikbaar stelt voor de winnaar van de wedstrijd, hedenavond. De Grasshoppers vertrekken morgenvroeg naar Panama, vandaar naar Salvador, Guatemala, Mexico, Los Angeles, verder gaan de Zwitsers naar Tokio, Hong Kong en andere plaatsen daar in het Oosten.

De cracks hebben dus een enorm tournee voor de boeg. Het gezelschap bestaat uit 26 personen, waarvan vier spelers op eigen kosten meereizen. Wij wensen de Zwitserse ploeg een prettige tijd toe op Curacao en hopen op een sportieve wedstrijd hedenavond.

Omtrent het vliegtuig van de Pan American vernemen wij nog, dat een motor „cylinder trouble" kreeg, naar aanleiding waarvan de gezagvoerder veiligheidshalve de motor geheel afzette. Het vliegtuig kwam normaal binnen en is hedenochtend weer gerepareerd en reeds vertrokken.

Last van vuurwerk

Willemstad. — Aan de wacht deelde de heer L. W. E. mee dat toen hij in de Kerkstraat liep hij door een uiteenspattend stuk vuurwerk ernstig in de nek werd getroffen. Hij werd verbonden en kon daarna weer huiswaarts keren.

Vragen van mr I.C. Debrot

Discriminatie in lonen van gehuwde onderwijzeressen

Willemstad. — Het lid der Staten, de heer Mr I.C. Debrot, heeft aan het lid van de Regeringsraad voor Onderwijs en Volksontwikkeling enige vragen gesteld.

De vragen luidden:

1. Kan de landsminister voor Onderwijs bevestigen of de bij monde van de toenmalige landsminister voor Financiën, de heer W.R. Plantz, ter openbare vergadering dd. 8 Juli 1954, notulen no. 3 pag. 54/55, gedane toezegging, de duurtetoeslagen, althans een gedeelte daarvan, cf. het advies van Dr Du Pui, in de salarissen te incorporeren, hetgeen een erkenning inhoudt van het feit, dat thans de duurtetoeslagen als deel van het loon moeten worden beschouwd en niet langer als tegemoetkoming in de hoge kosten van levensonderhoud, eveneens geldt ten aanzien van het onderwijzend personeel?
2. Zo ja, acht de landsminister het landsbesluit van 19 November 1952, no. 26, discriminatieve bepalingen inhoudende ten aanzien van onderwijzeressen, die met overheidsdienaren gehuwd zijn, nog te handhaven?
3. Afgezien verder van de vragen 1 en 2, acht de landsminister bovengenoemd besluit te stroken met zijn opvattingen over „rechtvaardig loon" wanneer men bedenkt, dat bedoelde gehuwde onderwijzeressen — hetzelfde presterende als haar collega's, die niet met overheidsdienaren gehuwd zijn, bovendien in een anders niet aan te vullen tekort in het onderwijzend personeel voorzien en hierdoor stagnatie in het Antilliaans onderwijs voorkomen — aanmerkelijk lager gehonoreerd worden dan haar collega's, die niet met overheidsdienaren gehuwd zijn, terwijl haar verdiensten en die van haar man door de geldende sterk progressieve belastingregeling extra belast worden?
4. Is de landsminister bereid bovenaangehaald landsbesluit dusdanig te wijzigen, dat de ten aanzien van de met overheidsdienaren gehuwde onderwijzeressen geldende discriminatieve bepalingen worden opgeheven, zodat zij, wanneer op haar beroep gedaan wordt terwille van het Antilliaans onderwijs, op gelijke wijze gehonoreerd worden als haar collega's?
5. Kan de landsminister tenslotte mededelen hoe groot de besparing, voortvloeiende uit gemeld landsbesluit dd. 19 November 1952 is geweest, gedurende de afgelopen 2 jaren en hoeveel aan uitrustings- en reiskosten gedurende dezelfde periode zou moeten zijn betaald, indien instede van plaatselijk aanwezige krachten, deze uit Nederland hadden moeten komen?

Nieuwjaarsbal op Suffisant

Willemstad. — Naar ons werd medegedeeld, wordt in de Marinierskazerne te Suffisant op 1 Januari a.s. een Nieuwjaarsbal gehouden. De Mariniersband verzorgt de dansmuziek, er zullen verder verschillende attracties zijn. De feestavonden van de Mariniers kennende, menen wij te mogen voorspellen dat ook dit feest zal slagen.

Verloofd:

DICK STEENHUISEN

en

TONNY WILLEMSEN

29 Dec. 1954

De Curacaose Gewichtheffers Bond

wenst alle sportvrienden, verenigingen en sportbonden

EEN ZALIG UITEINDE

en

EEN VOORSPOEDIG 1955

HET BESTUUR

Koningskinderen voeren Kerstspel op

De „Amigoe di Curaçao” prijst zich gelukkig naar lezers te kunnen verblijden met een exclusieve foto-reportage van het Kerstfeest ten paleize Soestdijk. Een aantal kinderen, waaronder de kleine prinses Marijke, voerde een Kerstspel op, dat door prinses Beatrix werd ingeleid. H.M. de Koningin las een Kerstverhaal voor. Het spel der kinderen en vooral dat van prinses Marijke, ontroerde de ouderen, die er getuige van waren. Onze exclusieve foto-serie toont prinses Beatrix onder de Kerstboom het spel inleidend, en prinses Marijke, ingetogen acterend en volledig opgaand in haar spel.

Na tip van verloofde
Sovjet agente in Berlijn gegrepen

West-Berlijn. — De Amerikaanse veiligheidsdienst in West-Berlijn heeft de 21-jarige Irmgard Schmidt gearresteerd onder verdenking van spionnage.

Irmgard Schmidt zou in allerhand dure gelegenheden contact hebben gezocht met Amerikaanse officieren, tenslotte een betrekking hebben gekregen op het bureau van de Veiligheidsdienst en geheime gegevens betreffende de Amerikaanse troepen aan de Russen hebben toegegeven. Zij werd gearresteerd toen zij op het punt stond zich naar Oost-Berlijn te begeven. Haar verloofde zou de politie gewaarschuwd hebben.

Volgens geallieerde mededelingen was het het meisje meer om het dure uitgaan dan om inlichtingen te doen. Op een zeker moment was haar verloofde haar dure uitgaanspartijtjes en haar geflirt met Amerikaanse officieren moe. Hij tipte de politie en op 1 December werd zij gearresteerd. Ruim achttien maanden zou zij in dienst van de Russen hebben gewerkt.

Een oude moord

Neurenberg. — Hij heeft er lang over gedaan, maar een 71-jarige bewoner van een oudemannenhuis bekende nu bij de politie dat hij in 1907 zijn vrouw vermoord had. Uit een onderzoek bleek dat inderdaad op de door de man aangegeven tijd, zijn vrouw in een rivier verdronken was. De oorzaak zal nu voor de rechter komen, maar een moordzaak wordt niet meer vervolgd in Duitsland, wanneer er twintig jaar voorbij zijn gegaan sinds de euveldaad werd gepleegd.

Commissie betaald voetbal

's-Gravenhage. — Naar wij vernemen is de commissie betaald voetbal van de K.N.V.B. als volgt samengesteld: Mr P. J. Blauwhoff (Amstelveen), J. Hekman (Groningen), E. Joosten (Geleen), A. H. Martens (Den Haag), W. J. A. Pöpplein ('s-Hertogenbosch) en W. J. van Voorst (Nijmegen). Een bestuurslid van de K.N.V.B. treedt als voorzitter van deze commissie op. De heer L. Brunt fungeert als toegevoegd secretaris.

Oude muziek gevonden

's-Gravenhage. — Bijde restauratie van het orgel der Ned. Herv. Gemeente van Koudekerke in Zeeland zijn met muziek beschreven perkamenten voor de dag gekomen. Op verzoek van de kerkvoogdij heeft ds Kloosterman ut Vlissingen een nader onderzoek ingesteld. Gebleken is, dat het manuscript resten bevat van een laat middeleeuws hymnenboek.

„Daar wij de Vlaamse taal niet machtig zijn”

Brussel. — De Gazet van Antwerpen schrijft, enigszins verontwaardigd, dat zijn advertentie-afdeling van een Nederlandse publiciteitsfirma een tekst ter opneming ontving, welke vergezeld was van de volgende opmerking: „Bijgaande Nederlandse tekst zou in het Vlaams vertaald moeten worden. Mogen wij, daar wij deze taal niet machtig zijn, voor vertaling op uw redactie rekenen?”

De Gazet van Antwerpen tekent hierbij aan hartelijk gelachen te hebben om deze regels en maar niet geantwoord te hebben, dat zijn personeel de Hollandse taal niet machtig is. „Wij hebben eenvoudig de Franse woorden in de tekst door Nederlandse vervangen en een paar geslachten verbeterd en wij hopen, dat de tekst voor onze Vlaamse lezers begrijpelijk is”, aldus dient het blad van repliek.

Auto racebaan bij Arnhem?

Arnhem. — Als de reeds geruime tijd bestaande plannen doorgaan, krijgt Arnhem een autoracebaan. Er zullen daarop wedstrijden van Europese allure worden gehouden.

Het project zal ongeveer drie millioen gulden kosten, inclusief tribunes, technische service stations en hotelaccommodatie voor de renners. De racebaan zal worden aangelegd op een belangrijk gedeelte van het zweefvliegcentrum Terlet tussen Arnhem en Apeldoorn. Er zijn reeds besprekingen gevoerd tussen het gemeentebestuur van Arnhem, vertegenwoordigers van de K.N.A.C., een benzine maatschappij en enkele belangrijke Arnhemse zakenlieden.

Parijs. — De Franse ter dood veroordeelden zullen in het vervolg, in afwachting van hun terechtstelling, geen boeien meer dragen.

Dagblad directeuren gearresteerd

Santiago di Chili. — De directeuren van twee Chileense dagbladen, Augustin Pico Canas van „La Tercera” en Guillermo Herrera van „Las Ultimas Noticias” zijn gearresteerd onder beschuldiging van het verspreiden van valse berichten. De minister van binnenlandse zaken verklaarde dat hun kranten openbare onrust veroorzaakten.

Overstromingen in Colombia

Bogota. — Bij overstromingen in Carmen del Atrato aan de kust van Colombia van de Stille Oceaan, zijn 47 mensen om het leven gekomen, aldus een bericht in het blad „Espectador”. Er zijn op het ogenblik 28 lijken geborgen.

De oorzaak va de overstromingen is een aardverschuiving, die twee rivieren heeft afgedamd.

DE ENGEL VAN SAN FRANCISCO

door CLARENCE B. KELLAND

(vert. uit het Amerikaans door H. DE GRAAFF)

1

HOOFDSTUK I

Montgomery Street geleek een bijenkorf. Van Tuckers juwelierszaak langs Bel'oc Frères, handelaars in fijne zijden stoffen, voorbij „De Stad Parijs”, ja, tot verder nog dan het postkantoor, deinde een drentelende, zich verpozende en tevens heimelijk-opgewonden menigte. Vergeten was de nederlaag bij Sedan, vergeten de gevangen Keizer. De rampspoedige tijding uit Europa had San Francisco schier in rouw gedompeld; en verslagenheid over de ineenstorting van Frankrijk had in de stad aan de Golden Gate om zich heen gegrepen met de fanatieke woede van een modegril. Doch deze dag had de drentelende menigte een nieuwe sensatie bereid.

Schonen, de befaamde pantoffelparade benuttend voor het ten toon spreiden harer bekoorlijkheden, getooid met japonnen zó uit Parijs, gesierd met juwelen, haar geschonken door pronkzieke echtgenoten, of door vaders wier handpalmen de eeltsporen der houwelen nog droegen, groepten samen, babbelend, gissend, kwetterend als mussen, en trillend van opgewonden nieuwsgierigheid.

De pantoffelparade, voortzetting van een oude Spaanse zede, was een der meest algemeen aanvaarde uitingen van San Francisco's gezelschapsleven in het begin der zeventiger jaren. Op Zaterdagmiddag, zo heette het in het dagblad „De Gouden Stad”, lieten niet minder dan tweeduizend van de schoonsten der stad, vergezeld van haar Franse dienstmaagden of exotische honden, zich daar toelonken In de ene richting langs de traditionele route bewoog zich de vrouwelijke stroom, haar waren ten toon spreidend; evenwijdig, doch tegengesteld daaraan, wandelde de jongelingschap, het gebodene met critische blikken bezichtigend. Meen echter niet dat de dames, van onder haar zwierige parasols, geen steelse blikken waagden aan de heren met hun zijden hoge hoeden, hun kunstig gesneden wandelstokken, de benen gestoken in pantalons zo nauw, dat een spotzieke geest ze de naam van spanbroeken had gegeven.

Waren er anders op Zaterdagmiddag tweeduizend schonen op de been — deze Zaterdag waren het er tweeduizend-en-één. Klokke drie stopte op het kruispunt bij Sutter Street een elegant rijtuig, en daaruit stapten twee vrouwen. Het eerst verscheen een forse gestalte in stemmig zwart — een vrouw van middelbare leeftijd die kennelijk de functie van gezelschapsdame bekleedde. Zij werd gevolgd door een meisje van een schoonheid die zonder enig voorbehoud adembenemend genoemd mocht worden. Zij was jong en welgevormd, en haar bewegingen bezaten een soort muzikale gratie. Een ogenblik stond zij stil en liet zonder een zweem van verlegenheid haar blik gaan over de menigte, die Montgomery Street van uiteinde tot uiteinde met haar gewoel bevolkte. Toen vouwde zij een kleine parasol open en begaf zich tussen de wandelenden.

Geen sterveling zou geloofd hebben dat de gelaatsuitdrukking van bijna kinderlijke schuchterheid — de lippen even geopend als in onschuldig vragen, de viooltjesblauwe onbevangenheid der wijdopen ogen — moeizaam en zorgvuldig was ingestudeerd.

Haar kleding beantwoordde aan de laatste mode. Een met linten bestikt hoedje troonde op het kastanjebruine haar, dat met zorg achter in de hals omlaag gekapt was. Maar ook haar houding was aangepast aan de eisen des tijds — een houding, die, ofschoon zij de meeste vrouwen potsierlijk maakte, haar vreemd genoeg scheen te flatteren. Het is eenvoudig onbegrijpelijk hoe deze wijze van zich voortbewegen — met hals en bovenlijf naar voren en het zitvlak naar achteren gestoken — zich bij de dames van die tijd populair had kunnen maken. Spotgrage lieden uit de volksklasse noemde deze houding de koliekkronkel, of de lamme kangoeroe.

Maar deze geringschattende termen waren zeker niet van toepassing op de vreemdelinge die zojuist bezit had genomen van Montgomery Street, want zelfs deze dwaze en onmogelijke mode was niet in staat haar schoonheid en bevalligheid op enigerlei wijze afbreuk te doen. Af en toe week haar zedig deinende rok enkele centimeters van de grond en vergunde een blik op een geborduurde kous of een ongewoon hooggehakt schoentje. En de volmaaktheid van haar toilet vond haar voltooiing in een handschoenenpaar, waarvan de rechter lila was en de linker parelgrijs.

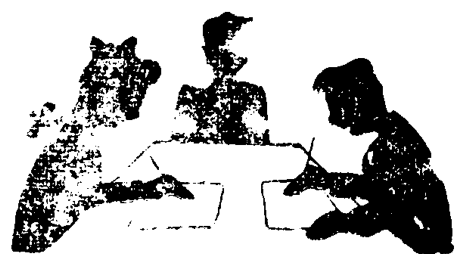
De verschijning van deze nieuwelinge begon pas de aandacht te trekken toen zij het eerste huizenblok gepasseerd was. Bij het tweede blok voer er een lichte trilling door de snorpunten der jonkmannen; voor zij het derde blok ten einde was gewandeld, gingen de dames opzij om haar beter te kunnen bekijken.

Voordat de onbekende, gevolgd door haar onaandoenlijke chaperonne, het postkantoor had bereikt, was de spanning voelbaar geworden. Hier, waar het gebouw der posterijen voor een waardige afsluiting der promenade zorgde, was het trottoir uitgesleten door de voeten der duizenden, die hier hun schreden wendden om hun wandeling in tegenovergestelde richting voort te zetten. De jongemannen lieten hun wandelstokken op het trottoir rusten en schaarden zich langs huizenkant en stoeprand, om haar met onverholen bewondering aan te staren en naarstig links en rechts te informeren wie zij wel zijn mocht en waar zij vandaan kwam. Troepjes van nieuwsgierigheid brandende jongedames, van wie sommigen een jaloerse opmerking niet konden onderdrukken, verwelkomden de vreemdelinge met onvriendelijke blikken.

Het voorwerp van zoveel opwinding intussen wandelde in volmaakte kalmte verder, zich schijnbaar van niets anders bewust dan van de warme middagzonneschijn, als viel er buiten haar niemand op de hele, lange straat te bekennen. Bij het postkantoor gekomen wachtte zij een ogenblik, alvorens zich om te draaien en haar wandeling in de andere richting te hervatten.

Zo zij zich bewust was van de beroering die zij verwekt had, en zo zij al besefte dat zij het middelpunt van alle blikken was en zich in feite tussen twee rijen zwijgende toeschouwers door bewoog — zij liet het niet merken. Misschien drongen sommige gefluisterde opmerkingen tot haar door, maar zij verblikte noch verbleekte.

(Wordt vervolgd).

AMIGOE VAN DE JEUGD

HET VERGETEN SPEELGOED

Wat weten de mensen toch eigenlijk weinig van het leven in een speelgoedkast.

Als je dagelijks gewend bent om het huis in en uit te lopen, weet je werkelijk niet wat het zeggen wil, om iedere dag opgesloten te moeten zitten in een donkere speelgoedkast.

De poppen en speelgoeddieren waren dan ook verre van tevreden. Lennie, hun meesteresje, had hen nooit meer aangekeken. Als Lennie een dag met een pop gespeeld had, stopte ze hem 's avonds in de kast en keek er niet meer naar om.

En als ze later haar ouders om een nieuwe pop vroeg, kreeg ze die. Maar dan onderging die hetzelfde lot als de vorige en bleef vergeten in de speelgoedkast liggen.

Zo lagen daar de poppen en de speelgoedbeesten al vele jaren.

Het was nacht.

Tommy, de negerpop met de zwarte krulletjes, was er diep verontwaardigd over, dat Lennie nooit meer naar hem omkeek.

Hij mopperde. „Eens stond ik in een grote winkel tentoongesteld. Er kwamen twee meisjes op me af. Het ene meisje was Lennie en het andere meisje kende ik niet. Maar ik weet zeker, dat ik een prettiger leven had gekregen, als het onbekende meisje mij meegenomen had. Ze was echter te arm om me te kunnen kopen. Tranen van spijt stonden in haar ogen, toen Lennie me meenam," zei hij.

„Misschien voelt Lennie zich te groot om met ons te spelen," zei Mathilde, 'n prachtige pop met goudblonde krullen en mooie kleren.

„Hoe oud zou ze wel zijn?" vroeg Paljas, de clouwn.

Niemand wist het. De poppen hebben geen verstand van mensenleeftijden. Bovendien worden de poppen niet zo oud als mensen. Gelukkig bestaan er nu wel poppendokters, zodat ze tegenwoordig wat langer in leven blijven.

De poppen van Lennie bleven heel, omdat ze hen niet meer gebruikte. Maar vrolijker werden ze er niet op, want het leven alleen in een speelgoedkast slijten is niets voor een pop. Mooie poppen willen ook wel eens bewonderd worden door mensenkinderen.

„Zouden jullie er niets voor voelen om er vannacht eens samen op uit te gaan?" vroeg Blessie, het hobelpaard.

„Waar kunnen we dan heen gaan?" vroegen de poppen en speelgoeddieren in koor.

„Naar de buren, daar woont een arm, ziek meisje," verklaarde het paard. „Ik heb haar laatst tegen haar moeder horen zeggen, dat ze heel erg naar wat speelgoed verlangde. Maar haar moeder kon het geld er voor niet missen, omdat ze het nodig had voor de medicijnen, die Anneke weer beter zullen maken."

Het was een treurige geschiedenis.

De poppen en dieren verlangden er naar om het zieke meisje op te zoeken.

En ze antwoordden tegelijk: „Laten we naar haar toe gaan."

Toen werd het een en al beweeglijkheid in de speelgoedkast.

„Open jij de deur," zei het hobbelpaard tegen Tom, de negerpop. „Jij bent heel sterk, dus dat krijg je wel voor elkaar."

De kastdeur was gelukkig niet op slot. En langzaam opende Tom hem.

Daar gingen de poppen. Het waren er acht in getal. Daarna kwamen de speelgoeddieren, bestaande uit een teddybeer en een aap. Het hobbelpaard ging voorop.

Het was niet moeilijk om bij de buren in huis te komen.

Het raam van de kamer, waarin het zieke meisje lag, stond open.

Zo glipten de poppen en de beesten naar binnen.

Het meisje sliep. De maan scheen en het licht viel juist op haar gezichtje.

Toen opende ze de ogen en dacht, dat ze droomde. Want rondom haar bed stonden daar de poppen en de speelgoedbeesten, waarnaar zij altijd verlangd had.

Ze stapte haar bedje uit en bewonderde het speelgoed stuk voor stuk. Tom, de negerpop, voelde zich erg gevleid, toen Anneke hem over zijn donkere krullebol streek en verheugd uitriep: „Wat heb jij prachtige, zwarte krullen!"

MHaar bewondering deed de poppen goed en ze verlangden er helemaal niet naar om weer terug te gaan naar de speelgoedkast van Lennie.

Anneke kroop weer haar bed in en viel in slaap.

En het hobbelpaard fluisterde, dat het zoetjesaan tijd werd om weer naar de speelgoedkast terug te gaan.

Het duurde dan ook niet lang, of ze hadden hun oude plaatsen in de kast weer opgezocht.

De volgende morgen ging Lennie haar buurmeisje eens opzoeken.

„Ik heb vannacht heel mooi gedroomd," zei Anneke.

„Waarover dan wel?" vroeg Lennie.

Anneke vertelde haar de geschiedenis.

„Heb je werkelijk gedroomd van poppen en speelgoedbeesten?" vroeg Lennie verbaasd. „Daar droom ik nu nooit van. Maar dat komt misschien doordat ik te groot ben, om nog met speelgoed om te gaan."

Anneke glimlachte. Lennie was ook enige jaren ouder dan zij.

Toen vroeg Lennie: „Zou je graag al dat speelgoed willen hebben, waar je van gedroomd hebt?"

„Natuurlijk," zei Anneke, maar moeder kan het niet voor me kopen, omdat speelgoed erg duur is."

„Dan krijg je het van mij," beloofde Lennie gul. „Ik kom zo weeer bij je, dan breng ik het je even."

Lennie verdween naar huis om het beloofde te halen.

Anneke straalde van blijdschap.

Enige ogenblikken later kwam Lennie weer binnen. Ze duwde een poppenwagen voort, waarin al haar poppen lagen. De speelgoedbeesten bracht ze ook mee.

Het gaf Lennie een heel gelukkig gevoel, dat ze dit voor Anneke gedaan had.

De dankbaarheid van het zieke meisje kende geen grenzen. Ze was overgelukkig.

En het grappige was, dat haar droom werkelijkheid was geworden. Zulke speelgoeddieren en poppen had ze immers ook in haar droom gezien, vertelde ze Lennie.

Als de poppen hadden kunnen lachen, dan hadden ze dit zeker gedaan, toen ze dit hoorden. Maar ze bleven even ernstig, als ze er uitzagen.

Anneke werd spoedig beter.

Toen het mooi weer werd, zag men haar dikwijls wandelen met haar poppenwagen. En dan dekte ze haar poppen toe als een echt moedertje.

Het speelgoed lag nu niet meer vergeten in een hoekje.

De poppen en de speelgoedbeesten waren Lennie erg dankbaar, omdat ze hen zo gul had afgestaan aan Anneke.

George Richardson	1	BOEK	Harold Noorden	90	"
Elly Day	90	punten	Claudina Becker	25	"
Aureiio Martis	75	"	Henry v. Meeteren	20	"
Marléne Berénes	80	"	A. Verstappen	65	"
Gerlinda Grep	50	"	B. Snik	55	"
Huub Moeniralm	45	"	Jan Masthof	25	"
Philomena Martina	55	"	Albert Davelaar	75	"
Frans Algra	45	"	Ingrid Hosé	20	"
R. Servage	45	"	R. Vijzelman	30	"
M. v. Langeveldt	70	"	Ilka Curiel	20	"
Ingrid Pluim	90	"	Lucille Curiel	20	"
Ronald Pluim	90	"	Wilma Espacia	10	"
Elio Borgschot	40	"	Consuelo Tromp	30	"
Oscar Day	30	"	Marlene Deira	50	"
Marilú Capriles	35	"	Matilde Laurens	40	"
Raymond de Windt	30	"	Steffie v. Dal	60	"
Silvia Maduro	30	"	Cleon Gout	40	"
Edmund Perry	55	"	Grace Jonkhout	50	"
Faustina Frank	30	"	Petra de Cuba	20	"
Stanley Davelaar	30	"	George Curiël	60	"
Paulientje Vissers	50	"	Wilda Curiël	50	"
Hubert Salas	30	"	Mercedes Kampe	20	"
Vicky Ramos	90	"	Henri Wehl	50	"
R. Devid	30	"	Mirtha Casseres	20	"
Hannibal Sprock	30	"	Edeltrud Juda	30	"
G. de los Santos	25	"	Enny Wever	40	"
Oscar Ugueto	45	"	Ivan W. Ramos	10	"
Ilse Dovale	56	"	Oswin Casseres	10	"
Frank v. Dongen	35	"	Ingrid Haseth	50	"
Lilian Chocolaad	15	"	Rudolf Jansen	10	"
Rotilio Rijsenburg	25	"	Rodion van Eijma	60	"
Gerrit Albertina	15	"	Sigrid Casseres	10	"
Elvia Emerentiana	15	"	Oswin Casseres	10	"
H. Rijzenburg	15	"	Richard L. Penha	20	"
Maria Römer	15	"	Wanda de Freitas	40	"
Geisla Truideman	15	"	Robert Sanches	20	"
Joice Henriquez	15	"	Judith Alberto	10	"
Erro Villareal	15	"	Oscar Ugueto	30	"
Herta v. Sprang	65	"	Delia Arron	10	"
Gladys Day	15	"	Jesse Maduro	20	"
Jan van Sprang	75	"	Anna Elenburg	40	"
A. Natzijl	15	"	Wim Smeets	10	"
Isidra Borgschot	10	"	Eldrid Fontilus	40	"
Verginia Vonsee	30	"	Trudeke Stam	10	"
Vilma Rijna	50	"	Ivonne Chin-Sue	30	"
Mevris Pijpers	10	"	Adelgonda Juda	10	"
Carla Floridas	40	"	Theo Vonsee	20	"
Georgetina Pluim	70	"	Gerdo Ho	40	"
Paul van Dongen	10	"	Orsine Kamperveen	10	"
Mildred King	70	"	Jettie Jans	30	"
Joyce Perry	20	"	Rosemary Sprockel	30	"
Ivy Ignacio	40	"	Peter Sprockel	30	"
Emerita Gerard	30	"	Irene Haseth	10	"
Raquel Ramos	40	"	Francine Moron	20	"
Carlos Kranwinkel	50	"	Eric de Haas	10	"
Roy de Vries	30	"	Harold van Eijma	30	"
Gilbert Reijes	10	"	Veronica van Heyningen	10	"
Iris Dovale	70	"	Merle van Eijma	20	"
Aida Dongen	70	"	Vivienne Pietersz	20	"
Lino Virginia	40	"	Edward Young	10	"
Kiki Bernardus	20	"	Gladys Rodriguez	10	"
Jenny Fraai	95	"	Diane de Jong	10	"
Franklin Sanches	75	"	Erick v.d. Berg	10	"
Frits Hasham	15	"	Evelyn Roosberg	10	"
Waldemar van Eijma	95	"	Hella Chundro	20	"
Vera Caster	50	"	N. Jacobus	20	"
Franciën Mulder	15	"			

HET STUIVERTJE

Er was eens een koning. Hij was heel oud en droeg een lange witte baard. Toch hield hij er van iedere dag nog een wandelingetje te maken. Twee van zijn dienaren begeleidden hem dan. Zij liepen steeds op enkele passen afstand achter hem.

Toen zij zo weer eens aan het wandelen waren, zagen de dienaren, dat de koning zich bukte.

Wat was het geval?

De koning, die nog zeer goede ogen had voor zijn leeftijd, zag namelijk een geldstukje op straat liggen, dat hij wilde oprapen.

Haastig schoten de dienaren toe om hem behulpzaam te zijn. Maar de koning kwam juist weer overeind. Hij hield het geldstukje in zijn hand en bekeek het van dichtbij. Het bleek een oud stuivertje te zijn. Zonder een

woord te zeggen, liet de koning het in zijn zak glijden en zette zijn wandeling voort.

Ook de dienaren zwegen, maar achter zijn rug lachten ze de koning uit. Hoe was het mogelijk, dat zo'n rijk en machtig man, die bovendien nog zo oud en wijs in jaren was, zich bukte om een stuivertje op te rapen! Dat ging hun begrip werkelijk te boven.

De koning, die wel oud was, maar nog goede oren had, deed of hij niets merkte en vervolgde rustig zijn weg.

Thuisgekomen echter liet hij de kok bij zich komen. Deze zou juist de maaltijd voor de gehele hofhouding gaan bereiden. De koning beval hem te doen, zoals hij van plan was te doen. Echter mocht hij die dag volstrekt geen zout in het eten doen.

Hoe vreemd de kok dit ook vond, hij moest dit bevel van zijn koning wel nakomen.

Enkele uren later zetten allen zich vol goede eetlust aan tafel. Zoals altijd zagen de spijzen, die werden opgediend, er heerlijk uit.

Maar.... wat een teleurstelling! Ze bleken zo akelig flauw te smaken, dat de eetlust meteen verdwenen was. Uit beleefdheid namen de meesten een paar hapjes, maar daar bleef het bij. Met zure gezichten keek men elkaar verwonderd aan.

Toen riep de koning een van de twee dienaren, die hem die middag vergezeld hadden, bij zich. Met luider stem gebood hij hem, een schaar te halen. En terwijl iedereen vol spanning toekeek, knipte de koning daarna drie haren uit zijn lange witte baard. Deze haren overhandigde hij aan de dienaar, zeggende „Ga hiermee naar de stad en koop er zout voor. Zeg aan de mensen, dat het haren uit de baard van de koning zijn."

De dienaar ging weg om te doen wat hem opgedragen was. Maar overal waar hij kwam, lachten de mensen hem uit. Niemand geloofde hem en gaf hem geen zout in ruil voor de drie witte haren.

Toen moest de dienaar wel met lege handen naar het paleis terugkeren.

De koning hoorde hem aan en haalde vervolgens het gevonden stuivertje uit zijn zak te voorschijn. „Ga hier dan zout voor kopen"; beval hij.

Weer haastte de dienaar zich naar de stad en het duurde nu niet lang of hij kwam met het verlangde terug. Iedereen kon nu zijn maaltijd op smaak maken en met genoegen verder eten.

Het vreemde gedrag van de koning begrijpen, deden echter alleen de beide dienaren, die met hem gewandeld hadden. En zij schaamden zich diep.

ONZE WONDERE WERELD

Brief van Tante Corry

Hebben jullie prettige Kerstdagen gehad, jongens en meisjes? En zijn jullie allemaal naar de nachtmis geweest op Eerste Kerstdag? En welke kerk had naar jullie mening het mooiste kerststalletje? Daarover moeten jullie tante Corry eens schrijven, hoor!

Elly Day schreef een heel lange brief. Ze vraagt of tante Corry een leuke Sinterklaas heeft gehad. Ja, heel leuk, kind. Ik was bij een nichtjethuis. En die kreeg van de Sint een prachtige pop. De moppen, die je in je brief schrijft, zijn stuk voor stuk goed, Elly.

Tante Corry dankt de kinderen van Eyma voor hun Kerstwensen. Ook Wilma Curiel schreef een leuk briefje met Kerst- en Nieuwjaarswensen.

Paulientje Vissers schrijft, dat ze een zusje gekregen heeft, dat Rea heet. Wat een mooie naam, Paulientje! En wanneer gaat Rea ook meedoen met de „Amigoe"-kinderkrant? Dat zal nog wel enkele jaartjes duren, hé!

Eldrid Fontilus heeft haar Kerst- en Nieuwjaarswens zelf getekend. Heel mooi, Eldrid! Je hebt een pracht rapport. Ga zo door. Het zilverpapier ontvangen, hoor.

Deze keer heeft geen der neefjes en nichtjes 100 punten behaald. De prijs, die onder de goede oplossers werd verloot, was ditmaal voor: George Richardson.

Jullie hebt natuurlijk allemaal de puzzles, die in de Kerst-kinderkrant stonden, proberen op te lossen. Er wáren geen prijzen aan verbonden, maar jullie zult toch wel benieuwd zijn naar de oplossingen.

De drie woorden, die je in de klok moest invullen (van links naar rechts en van boven naar beneden) luiden:

LAF — ARE — FEL

In de Kerstkaarsen staat: Het Kerstfeest is een feest van vrede.

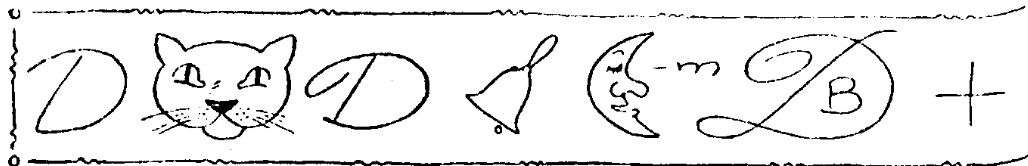
De oplossing van het K-raadsel luidt: KIOSK — KERK — KOK — KLIK — KRIEK

En nu maar weer eens je best gedaan op de Spreekwoordenrebus. Oplossingen moeten ingezonden worden vóór Zaterdag 8 Januari as.

Tante Corry

Amigoe di Curaçao

Willemstad

Surinamers vieren Statuutdag in Club J.P.F.

Willemstad. — In de JPF club werd gisteravond t.g.v. de plechtige afkondiging van het Statuut een speciale bijeenkomst gehouden, die een zeer zinvolle betekenis had. Namens de Surinaamse Landsregering werd een heildronk uitgebracht bij het bereiken van deze zeer gewichtige mijlpaal in de staatsrechtelijke ontwikkeling van de rijksdelen overzee. De voorzitter van de Antilliaanse Regeringsraad, de heer E. Jonckheer woonde deze plechtigheid bij en accentueerde door zijn aanwezigheid de belangrijkheid van deze avond.

De heer Th. Simoons, vertegenwoordiger der Surinamers, heette alle aanwezigen van harte welkom, in het bijzonder de leden van de RR en de vertegenwoordiger van de Gouverneur, de landministers Beaujon en Booi.

Spr. wees er in zijn inleidend woord op, dat de Surinamers dank moeten brengen aan mr dr J. C. de Miranda, mr dr J. Buiskool en mr dr Pos, die een zeer werkzaam aandeel hebben gehad in de samenstelling der diverse voorontwerpen.

Bijzondere waardering echter, aldus spr., verdient H.K.H. Prinses Wilhelmina, die in Haar Koninklijke rede van 7 December 1942 de weg aangaf die bewandeld moest worden om de hechte rijkseenheid in koninkrijksverband te verkrijgen.

In dit verband memoreerde spr. de stuwende arbeid, die H.M. Koningin Juliana heeft gehad in de verdere staatsrechtelijke ontwikkeling.

Tenslotte richtte de heer Simoons enkele woorden aan het adres van de vertegenwoordiger van de gouverneur en de regeringsraad en tot de Surinaamse rijksgenoten.

Spr. releveerde hoe Suriname in de opsomming der componenten van het Koninkrijk in het midden Suriname wordt genoemd. Hierin zag spr. het symbool van Suriname als schakel, die de beide andere delen verbindt onder een opperste leiding. Hierna werd een driewerf hoera uitgeroepen op het Koninkrijk der Nederlanden, waarna de heildronk staande werd gebracht.

De heer *H. L. Braam* wees op de belangrijke dag waarop een nieuw Koninkrijk is geboren. Hij releveerde de staatkundige voorgeschiedenis te beginnen met 7 December 1942, hoe in 1946 een Surinaamse en Curaçaose delegatie naar Nederland vertrokken voor het aanbieden van een petitie aan Koningin Wilhelmina en op de diverse ronde tafel conferenties die gehouden werden om tenslotte te komen bij het ontwerp stauut, dat door de drie volksvertegenwoordigingen tenslotte werd aangenomen.

Hiermede, aldus spr was voldaan aan art. 211 van de Grondwet volgens welke de nieuwe rechtsorde tot stand diende te komen door vrijwillige aanvaarding langs democratische weg.

Het bereiken van deze mijlpaal zag spr een evolutie, die zijn weerga in de staatsrechtelijk geschiedenis van geen der vroegere koloniale mogendheden heeft gekend.

Spr. vroeg zich af of aan het Statuut geen grotere betekenis moet worden gehecht dat hetgeen thans in de British Commonwealth als de dominion status bekend staat. Hierna behandelde spr de delen waarin het Statuut te onderscheiden is en belichtte op populaire wijze enkele concrete nieuwigheden.

De tweede spr was de heer P. H. D. MacDonald, die zijn rede aanving met een citaat uit Lou Lichtveld's boekwerk „Suriname aan de tweesprong".

Het Statuut zag spr als de liquidatie van alles wat onder kolonialisme te verstaan is. Een dag van bezinning voorwaar, maar met de hoop dat er geen enkele reden is om te twijfelen aan het welslagen in de taak, die het Statuut Suriname oplegt. Uitvoerig ging spr in op de verplichtingen die iedere rijksburger te vervullen heeft. Jong en oud moet tonen wat zij waard is, schouder aan schouder moet men optrekken, hand in hand en de krachten gebundeld.

De heer L.A.G.O. Lashley huldigde allen, die aan de tot standkoming van de in het Statuut belichaamde zelfstandigheid hebben medegewerkt. Hij legde er de nadruk, dat de Surinamers de conferenties en besprekingen, die aan dit resultaat voorafgingen, met intense belangstelling hebben gevolgd. Thans zal het van om afhangen, aldus de spreker, of de verkregen vrijheid vruchten zal afwerpen. Het oude Rijk is verdwenen en er is een nieuw ontstaan. Drie landen buigen zich over de wieg van het pasgeboren Koninkrijk. Ze komen elk met een geschenk dat eender is: Vertrouwen.

Met de vraag: Wat verwacht het Statuut van U! besloot de heer Lashley zij toespraak.

Een heildronk werd uitgebracht in de JPF club ter gelegenheid van de afkondiging van het Statuut. In een druk bezochte vergadering hebben diverse sprekers het Statuut nader toegelicht. Premier Efrain Jonckheer in een gezellig debat gewikkeld met de Vertegenwoordiger van de Surinamers, de heer Th Simoons. De glazen gaan omhoog voor een goede afloop. Naast de heer Efrain Jonckheer zit mevr. L.A.G.O. Lashley.

Ray Robinson

Detroit. — Ray Robinson, de ex-wereldkampioen [illegible] verschijnt weer in de ring op 5 Januari te Detroit. Zijn tegenstander zal zijn Toe Rindone. Robinson verliet de ring in December 1952.

De plechtige Statuut-afkondiging

(Vervolg van pag. 1)

de toekomst veel heil brengen voor ons Koninkrijk bij het omzetten van de bepalingen van dit Statuut in daden, want eerst dan zal het wezenlijk belang van de ingestelde nieuwe rechtsorde blijken.

Nog even zou ik willen stilstaan bij de wensen, welke Uwe Excellentie zo juist heeft uitgesproken; de eerste, dat het Statuut ten voordele zal strekken van de Nederlandse Antillen, ook in dier voege, dat het zal bijdragen tot het persoonlijk geluk van ieder zijner inwoners en vóór al tot het nu van het algemeen, en de tweede, dat onze gemeenschap, met Gods hulp, de wil en de kracht moge vinden te tonen, dat de gekozen methodiek, te weten, die der vrijheid, de juiste is. Ik moge opmerken, dat de andere methodiek, te weten die der dwang, het Nederlandse volk zo vreemd is en zich zo slecht met zijn volksaard laat verstaan, dat het onbestaanbaar geacht moet en kan worden, dat die ooit gevolg zou zijn geworden. Er was geen keus, er kon slechts één methodiek bestaan. Maar juist die vrijheid legt een grote verantwoordelijkheid op ons, want weliswaar is een ieder lid der gemeenschap verantwoordelijk voor de gang van zaken, maar gemeenschappelijk langs democratische weg leggen wij tezamen de verantwoordelijkheid in handen van enkelen om de gemeenschap te leiden. Op hen rust in de eerste plaats de taak als goede leiders op te treden en het hun toevertrouwde te maken tot iets goeds, want eerst dan kunnen zij met opgeheven hoofde voor het wereldforum treden.

De dag van heden stemt ons ernstig, omdat wij bewust zijn van de zware taak, die op onze schouders wordt gelegd, maar hoopvol richten wij de blik naar de toekomst, omdat wij weten aan iets goeds te gaan bouwen naast en tezamen met onze Nederlandse en Surinaamse partners in het Koninkrijk onder een Vorstin, die voorkomt uit een geslacht, dat reeds eeuwen her in de strijd voor de vrijheid de leiding nam.

Excellentie, namens de bevolking van de Nederlandse Antillen moge ik uwe bemiddeling inroepen om onze eerbiedige gelukwensen en betuigingen van aanhankelijkheid aan te bieden aan Hare Majesteit de Koningin ter gelegenheid van deze voor ons zo gedenkwaardige dag.

Moge ik eindigen met u allen, die op dit historisch moment in de geschiedenis van het Koninkrijk der Nederlanden hier aanwezig zijn, uit te nodigen een driewerf hoezee uit te brengen op onze geliefde Vorstin.

„Leve de Koningin!"

Nadat alle aanwezigen een driewerf Hoezee op H.M. de Koningin hadden uitgebracht, werd Z. Exc. de Gouverneur door de heren Gerharts, Croes en Lopez uitgeleidde gedaan. Vervolgens verliet ook mevr. Struycken de zaal en sloot de voorzitter de Plechtige Buitengewone Openbare Vergadering der Staten.

Heildronk

De genodigden begaven zich van de Statenzaal naar het Gouvernementshuis, waar een receptie plaats vond. Alle bezoekers plaatsten hun handtekening in het gastenboek en ontvingen een exemplaar van de Acte de Bevestiging en het Statuut. Tijdens de receptie wijdde Gouverneur Struycken een heildronk aan het Koninkrijk en speciaal aan het welzijn der Nederlandse Antillen. De Marinierskapel der Koninklijke Marine, die zich op het Fortplein voor het front van het Gouvernementshuis had opgesteld speelde enige marsen en besloot met het Wilhelmus.

Hiermede was het officiële gedeelte van de plechtigheid van Afkondiging van het Statuut ten einde.

In de stad

Er was in de stad veel volk op de been. Velen hadden het einde van de plechtigheid in de Statenzaal afgewacht om de Gouverneur en verschillende politieke figuren bij hun vertrek naar het Gouvernementshuis hartelijk toe te juichen. De Mariniers, die voorafgegaan door hun gloednieuwe kapel, een mars door de stad maakten, trokken natuurlijk zeer veel belangstelling. De honderden touristen, die gisteren een bezoek aan Curaçao brachten, vielen met hun neus in de boter. Op Brionplein en Gouvernementsplein wapperden de vlaggen, de klapchi's knalden in het rond en hier en daar zorgden muzikanten voor de nodige feeststemming. De drukte werd nog geaccentueerd doordat alle bedrijven vrijaf hadden gegeven en de winkels tot 14 uur in de middag open bleven. Des avonds te 21 uur bood de Marine aan de Gezaghebber van Curaçao een taptoe aan op het bordes van het Postkantoor. Ook hier verzamelde zich een grote menigte, die zich naderhand door de stad verspreidde en het feestrumoer tot laat in de avond deed voortduren.

Statuutfeest in Centro

Willemstad. — In Centro Democratico heerste gisteravond een echte Statuutstemming, zoals de uitdrukking tegenwoordig luidt. Een feestavond werd hier georganiseerd. Dit feest is opgeluisterd door de aanwezigheid van twee landsministers, namelijk de heren Beaujon en Booi. De vereniging SPKS zond verder gelukwenstelegrammen aan de Surinaamse Landsregering.

Overste van Strien weer Commandant van Marinebasis Parera

Willemstad. — Naar wij vernemen zal Overste A. van Strien vanaf heden het commando over de Marinebasis Parera opnieuw op zich nemen. Zoals bekend werd Overste Van Strien op 13 April van dit jaar tijdelijk belast met het commando over Hr Ms „Van Speyk" en werd in zijn plaats als commandant van de Marinebasis Parera aangesteld Overste De Jong.

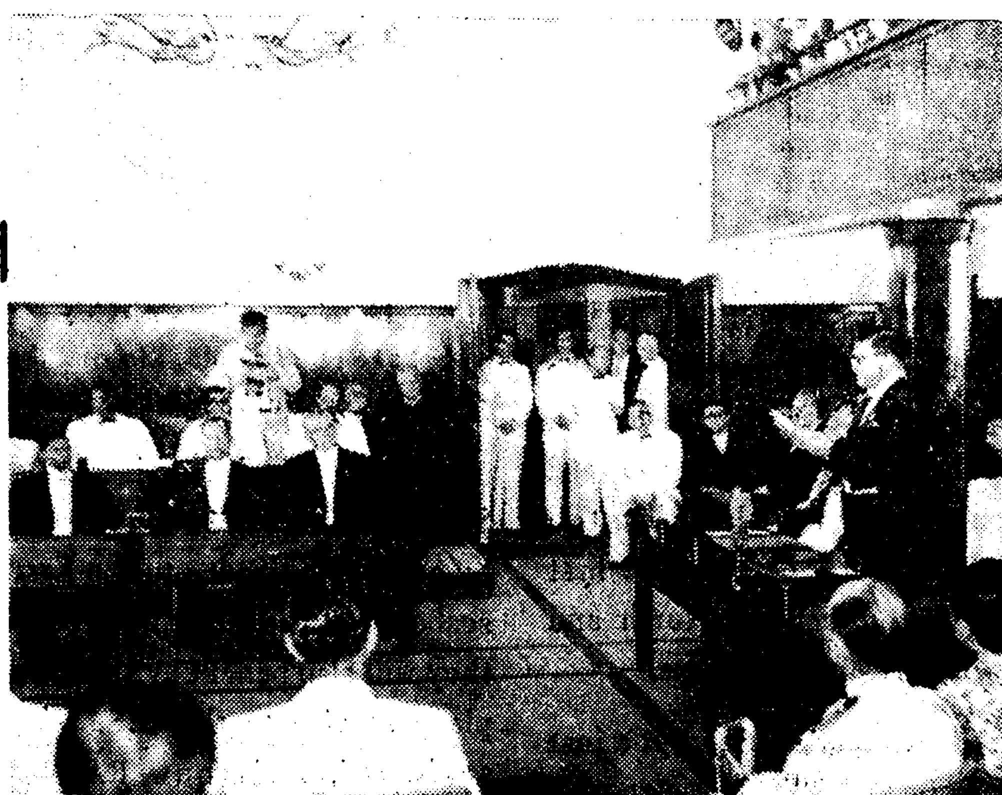
Overste Van Strien, werd jl. Dinsdag aan boord van Hr Ms „Van Speyk" — zoals dit in Marinetermen luidt — „uitgegeten". Tijdens een kameraadschappelijk maal aan boord van de zeebodem ontving hij van de bemanning een album met foto's van alle reizen, die hij vanaf 13 April met het schip heeft gemaakt.

Overste De Jong zal als commandant van Hr Ms „Van Speyk" op 22 Januari as. de thuisreis aanvaarden. In Nederland gaat hij eerst op verlof en zal dan met een nieuwe functie worden bekleed.

Wij wensen Overste Van Strien een hartelijk welkom op Marinebasis Parera en Overste De Jong een behouden thuisvaart!

Diefstal

Willemstad. — H.C.M. woonachtig in het tweede district deed bij de Recherche aangifte van diefstal van een dynamo die uit zijn auto was verdwenen. De dynamo zal waarschijnlijk in de nacht van 23 op 24 December gestolen zijn. De recherche heeft deze zaak in onderzoek.

De voorzitter der Staten, de heer J. Yrausquin, antwoordt op de rede van Z.E. Gouverneur Struycken. Op de voorgrond Commandeur H. Bos. Rechts van de spreker: geestelijke autoriteiten, statenleden, en op de eerste rij de leden van de Commissie van in- en uitgeleide; (van links naar rechts), de heren: Lopes, Croes en Gerharts.

Onvoorzichtig

Willemstad. — Op de Churchillweg ter hoogte van de Julianabar stak gisteren plotseling een man van achter een busje de straat over. Hij kwam onder een personenauto terecht en werd over een flinke afstand meegesleurd, waarbij hij vermoedelijk een hersenschudding opliep. Een kindje dat zich in de personenauto bevond stootte met zijn voorhoofd tegen het dash-board aan.

Ruzie-zoeker

Willemstad. — Gisteren omstreeks 18.45 uur kreeg in een Chinees Restaurant een onbekende man ruzie met de Chinezen. Hij greep de flesjes met specerijen dat op een tafel stond en slingerde dit naar zijn tegenstanders. Bij aankomst van de M.B. koos de ruziezoeker het hazenpad. De zaak is in onderzoek.

Gestrafte slordigheid

Willemstad. — Een tourist van de CARONIA F.G. genaamd deed aangifte van vermissing van zijn 8mm Camera en drie daarbij behorende vrij dure lenzen. Hij had het vermoedelijk in de een of andere zaak achtergelaten maar kon het zich tot zijn spijt niet herinneren.

ARUBA

Ontvangst bij de Gezaghebber

Oranjestad. — De traditie getrouw zal ook dit jaar op Nieuwjaarsmorgen een ontvangst plaats vinden ten huize van de Gezaghebber, waar de gasten wederom ontvangen zullen worden door de heer en mevr. Kwartsz.

Heildronk in Club Suriname

Oranjestad. — De Surinamers, die eveneens om hun aanhankelijkheid aan het huis van Oranje bekend zijn, hebben gisteravond in hun Clubgebouw te San Nicolaas een heildronk uitgebracht ter gelegenheid van de bevestiging van het Statuut.

Toch nog op tijd

Oranjestad. — De passagiers die Dinsdagavond met het laatste lijntoestel naar Curaçao gingen, waarvan er enkele bij waren die de afkondiging van het Statuut aldaar wilden meemaken, zijn nog net op tijd gekomen. Het toestel, dat op tijd vertrok, keerde na tien minuten terug in verband met een motorstoring. Een onderzoek op de grond wees uit, dat het raadzaam was een der motoren te vervangen, dus werd Curaçao verzocht een ander vliegtuig te sturen om de passagiers af te halen. Dit vliegtuig kwam om 11 uur, maar ook dat kon niet vertrekken wegens een storing in de navigatielichten. Het zoeken naar een dergelijk euvel kan uren in beslag nemen, dus werd toestemming verzocht om toch te mogen vertrekken. Deze werd verkregen en om 12 uur vertrokken de vermoeide passagiers. Het mag een ongerief voor de passagiers zijn geweest, beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald. De K.L.M. neemt geen risico's en zij heeft een goede naam hoog te houden.

Statuutdag kalm verlopen

Oranjetad. — De dag van de afkondiging van het Statuut kenmerkte zich op ons eiland slechts door enkele dingen. Op vele gebouwen, zowel Overheids als particuliere, waaiden de vlaggen. Verder was het buitengewoon stil. In enkele clubs zal nog een heildronk worden uitgebracht, doch daarmede is de kous af. Tijd voor voorbereidingen was er niet meer, doch hopenlijk zal volgende jaren deze dag beter gevierd worden.

Raadsvergadering afgelast

Oranjestad. — De openbare vergadering van de Eilandsraad, welke Woensdag was belegd om des voormiddags 10 uur, had geen voortgang. De wnd. Gezaghebber F. de P. Wever kondigde nog voor de klok op 10 uur stond aan, dat hij in opdracht de vergadering niet door zou laten gaan. Alle hoofden van dienst waren reeds aanwezig of bevonden zich nog in de ingang van de zaal, op de trap of in de gang. Van de raadsleden waren er enkele aanwezig o.w. de heer Milo Croes, die onmiddellijk protest aantekende dat deze vergadering opzettelijk verhinderd werd door te gaan. De behandeling van de begroting voor 1955 zal dus wel niet voor het volgende jaar kunnen geschieden.

Gezaghebber gearriveerd

Oranjestad. — De Gezaghebber de heer L. C. Kwartsz arriveerde vanuit Nederland Dinsdagmorgen met het eerste lijntoestel op Dakota. Behalve mevr. Kwartsz en de kinderen, waren ter verwelkoming aanwezig de wnd. Gezaghebber F. de P. Wever, Eilandsecretaris L. Kerstens, majoor G. Veenhuys, wnd. Commissaris van Politie C. de Jager en vele anderen.

Club Antillana kiest nieuw bestuur

Oranjestad. — Als wij schrijven dat bovengenoemde club een nieuw bestuur koos, dan is dit niet geheel juist, want de heer Milo Croes werd wederom tot voorzitter gekozen, hetgeen hij sedert de oprichting van deze club 5 jaar geleden onafgebroken is geweest. De club en de heer Croes zijn onafscheidelijk verbonden en dat men hem weer als voorzitter verkoos is wel een bewijs dat deze sympathieke stadgenoot een voorname plaats in het socialleven inneemt. Met hem werden gekozen Henk van Ierland onder-voorzitter, Miki Fingal secretaris, Etty Croes 1e penningmeester en Charles Lampe 2e penningmeester. Wij wensen het nieuw gekozen bestuur van harte geluk met deze benoeming.

Nieuwe Colombiaanse consul

Oranjestad. — Gelijk met de Gezaghebber arriveerde op Dakota de nieuwbenoemde consul voor Colombia, de heer Eduardo Gomez-Duran. Hij werd verwelkomd door de oud-consul van Colombia en andere leden van het corps consulair. De heer Gomez-Duran was gedurende 17 jaar consul voor Colombia in Boston, U.S.A. Wij wensen de nieuwe consul een prettig verblijf op ons eiland.

Prinses Wilhelmina verrast met Surinaamse bloemen

Apeldoorn. — H.K.H. Prinses Wilhelmina werd gisteren op het Loo verrast met een bloemenhulde uit Suriname van het „Wilhelmina-comité", dat per vliegtuig bloemen naar Nederland zond.

Het bloemstuk was samengesteld uit vuurrode Ixoras en zachtrose Phacomerias met een bladerdak van crotton. De linten in de nationale kleuren, waren afgezet met goud en versierden de enorme mand, waarvan het rietwerk speciaal vervaardigd is. G.W. IJsselstein van een bloemenmagazijn uit Amsterdam verzorgde de opdracht en leverde de mand persoonlijk aan het paleis af.

Karatsji. — Pakistan heeft Laos en Cambodja de jure, en Zuid-Vietnam en communistisch Noord-Vietnam de facto erkend, aldus werd te Karatsji bekendgemaakt.

De Gezaghebber en de Voorzitter van de Regeringsraad, E. Jonckheer, Landsminister Mr Van der Meer, de leden van de Staten der Nederlandse Antillen, e.a., tijdens de taptoe.

Staten vergadering....

(Vervolg van pag. 1)

Het advies inzake de verbouwing van het Fort Amsterdam bracht de tongen opnieuw in beweging.

De heer Gomez wilde het stuk terugverwijzen naar de commissies, want de brief is volgens hem onvolledig en geeft geen juist beeld van de zaak. Er wordt in het stuk over een gunning gesproken. Welke gunning wordt daarmede bedoeld? Er zijn immers alleen beslissingen genomen ten aanzien van de Landssecretarie en niet van het Regeringsraadgebouw en andere onderdelen.

De heer v.d. Hoeven stelde voor een eenvoudiger formulering te vinden en dan toch de brief te laten uitgaan.

Maar de heer Gomez vond, dat het helemaal niet nodig is zo'n haast te maken. De Staten hebben in het verleden ook geen haast gemaakt! Toen tenslotte de heer Isa beklemtoonde, dat het beter was de brief te doen uitgaan, boog Gomez zijn hoofd, doch niet dan na medegedeeld te hebben, dat de meerderheid, die dit verlangde, de onjuistheden in de brief dan maar op de koop toe moest nemen. In plaats van: „is komen vast te staan, dat die gunning inderdaad heeft plaats gevonden", werd op voorstel van de heer v.d. Hoeven gelezen: „is medegedeeld, dat een gedeelte van het werk inderdaad gegund is."

De adviezen inzake toewijzing van aandelen uit de inkomsten van de Landsloterij aan verenigingen en stichtingen; inzake het voorlopig tevens eindverslag op de ontwerp-landsverordening tot het heffen van opcenten op de aanslagen in de inkomstenbelasting 1954; alsmede inzake het voorlopig tevens eindverslag op de ontwerp-landsverordening tot het heffen van 200 opcenten op de aanslagen in de winstbelasting betreffende tijdvakken, eindigende tussen 30 Juni 1953 en 1 Juli 1954, werden alle na een kleine technische wijziging overgenomen.

De ontwerp-landsverordening houdende vervallenverklaring van de landsverordening van 27 Juli 1951 tot tijdelijke buitenwerkingstelling van het bepaalde bij artikel 6 lid 2 en de eerste zinsnede van artikel 28 van de Curaçaose Comptabiliteitswet en het treffen van maatregelen in verband daarmede, alsmede de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Comptabiliteitslandsverordening, werden zonder discussie en hoofdelijke stemming aangenomen.

Ook sociaal aspect

De ontwerp-landsverordening tot wijziging van de landsverordening van 22 Augustus 1939 tot het tijdelijk afschaffen van invoerrechten en accijnzen op de eilanden Saba, St Eustatius en St Maarten ontlokte echter opnieuw een debat.

Nadat landsminister Beaujon een antwoord op enkele hem door Statenleden gestelde vragen had voorgelezen, legde de heer Debrot er de nadruk op, dat Bonaire wel invoerrechten betaalt. Bovendien heeft het probleem ook een sociaal aspect.

De heer Gerharts wilde de invoerrechten voor de Bovenwinden niet afschaffen. Bonaire betaalt ze ook, en dit eiland is er trots op dezelfde belasting te betalen als Curaçao en Aruba. Bovendien zijn veel artikelen, die naar de Bovenwinden worden vervoerd luxe artikelen. En daarop kunnen gerust invoerrechten geheven worden.

Met de opvatting van de heer Debrot, dat het probleem ook een sociaal aspect heeft, was de heer Jonckheer het volledig eens. Maar de inning is op de Bovenwinden zo moeilijk en kost zo veel. De Regering wil deze zaak in volle omvang bekijken en zal op korte termijn de door de heer Gomez gevraagde cijfers verstrekken.

Kans voor Regering

Waarop de heer Debrot opmerkte, dat hij blij was te horen, dat ook deze regering begonnen was zaken in studie te nemen. En waaraan de heer v.d. Hoeven toevoegde, dat het in studie nemen van bepaalde zaken op zich nuttig was. Doch dat het alleen pijnlijk werd, wanneer deze studie geen einde nam. Wat dat betreft heeft deze regering een kans!

Inkomstenbelasting

Naar aanleiding van de ontwerp-landsverordening tot het heffen van opcenten op de aanslagen in de inkomstenbelasting 1954, merkte de heer Croes op, dat hij in het verleden reeds heeft gewezen op de onjuistheid van de minima, waarop de inkomstenbelasting wordt geheven alsook op de onjuiste kinderaftrek. De minima zijn jaren geleden vastgesteld en passen thans niet meer bij de gewijzigde omstandigheden. Hij wilde van de Regering de toezegging hebben, dat zij binnenkort een voorstel dienaangaande aan de Staten zal voorleggen.

De heer Debrot interrumpeerde, dat een dergelijk voorstel reeds sinds maanden bij de Staten aanhangig is. En de heer Jonckheer voegde er aan toe, dat er inderdaad een motie is aangenomen om de minima te verhogen. De Regering zal het aanhangige ontwerp overnemen dan wel wijzigen en deze plannen spoedig ten uitvoer brengen. Hierna werd het ontwerp aangenomen.

De ontwerp-landsverordening tot het heffen van 200 opcenten op de aanslagen in de winstbelasting betreffende tijdvakken, eindigende tussen 30 Juni 1953 en 1 Juli 1954 werd zonder discussie overgenomen.

Geen geheimspreuken meer!

Naar aanleiding van de ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek voor Curaçao stelde de heer Dip de vraag of de Antillen niet overgaan tot het instellen van een commissie voor wijziging van het Burgerlijk Wetboek, en of er reeds afspraken met Nederland en Suriname gemaakt zijn.

De heer Braam meende, dat aanpassing voor zover zulks mogelijk is, nodig is.

De heer Gomez zeide in het stuk gelezen te hebben, dat enkele leden hun bezwaren alleen ter openbare vergadering kenbaar wilden maken. Hij zou de bezwaren van deze leden gaarne vernemen. (Met deze leden zijn bedoeld de leden van de vroegere oppositie DP-PPA), die zoals bekend nimmer ter commissievergadering verschenen).

De heer Braam deelde naar aanleiding van deze opmerking mede, dat de zinsnede in dit stuk niet thuis hoort, omdat de herkozen leden verzocht hebben ze er niet meer in te plaatsen. Waarop de heer Gomez laconiek zeide, dat het beter ten halve gekeerd is dan ten hele gedwaald, en dat hij het toejuichte, dat men deze geheimspreuken voortaan uit de stukken van het college bant.

Het plan van de Regering!

De ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Gouvernementswerkliedenverordening 1944 ontlokte een vrij uitvoerig debat. De heer Dip achtte het wenselijk, dat de werklieden, die ambtenaar worden, de hele diensttijd kunnen inkopen. Ook de heer Braam nam het voor de werklieden op en vond, dat men ze ook recht op buitenlands verlof moest geven, evenals de ambtenaren.

De heer Gomez wilde nu wel eens precies weten wanneer het nieuwe ontwerp tegemoet kan worden gezien en wanneer een verlof als gevraagd, kan worden verwezenlijkt.

De heer Jonckheer antwoordde, dat het onmogelijk is een datum te noemen en dat eerst alles moet worden bekeken binnen het raam van het sociaal plan van de Regering.

De heer Gomez, opnieuw het woord verkrijgend, zeide dat de heer Jonckheer zijn best gedaan heeft antwoord te geven op de vragen, die hem gesteld zijn. Spreker kon niet op alles ingaan, inzonder omdat de landsminister voor Sociale Zaken niet aanwezig was! Hij vond het wel eigenaardig, dat de Regering de wensen van de Staten wil beschouwen in het kader van het sociaal plan van de Regering. Maar de Staten weten niets van dit plan van de Regering af, omdat zij tot nu toe geen verklaring over de regeringsplannen gehoord hebben. **Wenst** de Regering nog geen verklaring af te leggen, of **kan** zij die nog niet afleggen? Als de Regering dit niet nader kan verduidelijken, dan kunnen de leden v.d. Hoeven en Gerharts dit waarschijnlijk wel.

De heer Braam, die de regering voor de zoveelste maal te hulp komend, pareerde de sarcastische opmerking van de NVP-afgevaardigde met de opmerking, dat in goed Nederlands het begrip „nieuwsgierigheid" vrouwelijk is. Hij had niet gedacht, dat de heer Gomez over deze aangelegenheid zo zou uitweiden. De regering zetelt nog geen maand en moet even tijd hebben om in te lopen. Laat de heer Gomez maar even naar het verleden kijken. Hoe het program van de vorige regering is uitgevoerd, „dat weten wij en het publiek!"

Open deur

Nadat de voorzitter de leden verzocht had zich bij het onderwerp te houden, stond de heer Gomez opnieuw op om te verklaren, dat de heer Braam met zijn verdediging een open deur intrapt. Spreker had immers al lang genoegen genomen met het uitstel van de regeringsverklaring. De heer Braam wilde het debat op een dwaalspoor leiden. Het ging er alleen om hoe de heer Jonckheer kon spreken over het sociaal plan van de regering, terwijl de Staten van de plannen van de Regering nog geen kennis hebben genomen. Nogmaals wendde de spreker zich tot de heer v.d. Hoeven met de woorden: „waarschijnlijk zal de heer v.d. Hoeven zwijgen en **moeten** zwijgen".

De heer v.d. Hoeven veerde op van zijn zetel om mede te delen, dat hij inderdaad zou zwijgen om de eenvoudige reden, dat hij zelf niet eens wist wat er allemaal voor plannen zijn. Hij verweet Gomez een debattrucje te hebben willen uithalen.

Regering bestudeert de plannen!

De heer Debrot sprak zijn teleurstelling uit over het uitblijven van een regeringsverklaring. Hij constateerde reeds voor de vierde maal, dat de regering een grondige studie zal maken en merkte ten slotte nog op, dat ook de begrippen „coalitie" en „regering" vrouwelijk zijn en dat het begrip „lid Regeringsraad" zelfs onzijdig is. Men weet daarvan niet eens tot welk geslacht het behoort!

Onderwijsregelingen

En zo kwamen de Staten aan het laatste agenda-punt: de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van 18 Maart 1946 houdende voorziening inzake de verlening van een tegemoetkoming in de kosten van geneeskundige behandeling en of verpleging van Curaçaose landsdienaren en tot wijziging van de Subsidieverordening Bijzonder Onderwijs 1935.

De heer Dip wilde weten, of het Bestuurscollege de bevoegdheid heeft deze onderwijsregelingen bij Eilandsverordening te wijzigen en of in te trekken.

De landsminister voor Onderwijs en Volksontwikkeling, de heer Booi, antwoordde, dat het Land niet op de hoogte kan zijn van de wensen van het Bestuurscollege. Deze wensen moeten echter getoetst worden aan de landsregeling en andere wettelijke regelingen. Antwoordend op een desbetreffende vraag van de heer Debrot antwoordde de heer Booi, dat reeds verschillende besluiten getekend zijn, waardoor de leerkrachten hun tegemoetkoming hebben kunnen krijgen.

De heer v.d. Hoeven noemde de zaak van het kunnen aanbrengen van wijzigingen een kwestie van het innemen van een ruim standpunt. In ieder geval is er over deze ingewikkelde materie onvoldoende overleg tussen Land en Eiland.

De heer Gomez stelde vast, dat het een goed idee is de commissie, die door de vorige Regering in het leven werd geroepen ten einde de Eilandenregeling te bestuderen, de door de heer Dip naar voren gebrachte kwesties, aan een diepgaande studie te doen onderwerpen.

Het ontwerp werd daarna in zijn geheel aangenomen.

Te 11.40 uur sloot de voorzitter de vergadering.